BIBLIOTECA VERDE

Nr. 9

CONSTANTIN PAPANACE

ORIENTARI POLITICE IN PRIMUL EXIL
1939 - 1940

EDITURA "ARMATOLII„
CETATEA ETERNA
1953

1). CUVÂNT ÎNAINTE

Materialul documentar reprodus în acest volum a fost publicat, acum 13 ani, în „Buletinul Informativ al Legionarilor Refugiați", care apărea la Berlin. Deși incomplet, totuși, din conținutul său credem că se va putea vedea în mod obiectiv care au fost compoziția cadrelor refugiate, orientarea internă și poziția în politica externă, adoptată de Conducerea Legionară din primul exil în fața gravelor probleme naționale și internaționale survenite după asasinarea Căpitanului. Faptul capătă o importanță deosebită dacă se ține seamă că, după decapitarea Mișcării și încarcerarea celei mai mari părți din fruntașii legionari, cadrele legionare refugiate constituiau singurul Grup, care putea vorbi în numele Mișcării și acționa pentru idealurile ei.

Cât privește relațiile avute cu Statul German, unde a găsit azil politic majoritatea celor refugiați, ele se vor putea vedea din documentele inedite pe care intenționăm a le publica într'un alt volum, îndată ce le vom avea la îndemână. (+)

Poate, publicarea în actuala conjunctură „democratică" a unor documente din perioada „nazi-fascistă" să pară unora (cu tot caracterul documentar al acestui volum) o faptă apolitică și chiar o imprudență. Ca legionari, însă, pe noi nu ne pot afecta asemenea preocupări. Cum scrie Căpitanul: „Legionarul înțelege să-și asume întreaga răspundere a faptelor și credințelor lui" (Circ., pag. 114). Asta cu atât mai vârtos, cu cât în toate acțiunile sale, adevăratul legionar caută a se inspira din interesele permanente ale Neamului, vizionate în cadrul armonic al ordinei naturale rânduită de Dumnezeu.

Pe această linie, ne-am străduit să ne menținem în toate hotărârile și acțiunile noastre din primul exil. În niște momente, poate cele mai critice și mai întunecate din istoria României moderne, când greșelile acumulate de o conducere iresponsabilă veneau la scadență, iar dezastrele se țineau lanț, Conducerea Legionară, așa decimată cum a rămas, s'a străduit să valorifice poziția de rezervă în care se situase prin apropierea de puterile „Axei", spre a evita, sau măcar atenua aceste dezastre. In acest sens s'a făcut întreaga noastră orientare politică. După cum se va putea aprecia și din documentele reproduse, unele din prevederile formulate atunci au fost confirmate de evenimente, altele dezzise. Totuși, o judecată definitivă încă nu s'ar

---

Nota (+). In mod deosebit ar fi de menționat scrisoarea de protest pe care am adresat-o la 25 Septembrie 1939 Ministrului Propagandei Goebbels contra campaniei de denigrare dusă împotriva legionarilor care au pedepsit pe Armand Călinescu, asasinul Căpitanului, prezentați de posturile de radio și de presa germană drept simbriași ai Intelligeance Service-ului; un pro-memoriu înaintat Reichsleiterului pentru politica externă a N.S.D.P., Alfred Rosenberg, în care se expunea „situația internă din România în raport cu evoluția situației internaționale"; precum și două pro-memorii, solicitate de Ministerul de externe German în Iulie și August 1940 prin Dr. O. L. spre a cunoaște punctul de vedere al Mișcării Legionare în legătură cu „rezolvarea crizei politice din România și predispozițiile de colaborare ale Mișcării cu Mareșalul Prezan sau Generalul Antonescu"

putea da. Ciclul istoric inițiat acum aproape două decenii -data actuala tensiune internațională,determinată de ocuparea țărilor din Europa centro-orientală de către Soviete- nu se poate considera închiat. Şi mari surprize sunt încă posibile.

Dar,în afară de aceasta,reproducerea acestui material documentar,tocmai într'o conjunctură nefavorabilă,ar tinde să aibă și un tâlc moral.Spectacolul acrobațiilor politice cu escamotarea și morfolirea atitudinilor din trecut,la care se dedau anumite persoane după acest răsboiu,devine deprimant.Disperata cramponare cu fel de fel de exhibiții și tertipuri pentru a se prezenta cu fața curată și menține pe funia actualității,această ridiculă și inutilă politică de ascundere după deget provoacă un sentiment de amărăciune,dus uneori până la desgust.Cu asemenea exemple de caracter,greu se vor putea forma elite conducătoare,care să corespundă marii misiuni de refacere,atât pe plan material,cât și pe plan moral,a unei țări cu resorturile sufletești relaxate de prelungita opresiune comunistă.

Deaceea,ca o reacțiune spontană a pornit poate gândul de a scoate în evidență acest material documentar nefavorabil,care,în vădit contrast cu falsificările acelora ce încearcă să se acomodeze cu orice preț,tinde să redea,cât mai nealterată,poziția noastră în conjunctura politică a „Axei".

Desigur,aceasta nu înseamnă o înțepenire pe poziții depășite.Bogata experiență făcută în decursul celor 14 ani scurși de atunci a fecundat multe reflexii adânci.Cu deosebire,anii de severă constrângere,petrecuți în lagările de concentrare de la Buchenwald și Dachau,pregătite de „prietenii" noștri,contrastează atât de mult cu anii de libertate absolută (dovadă este apariția atâtor publicații legionare) trăiți în democrațiile occidentale,dirijate de „dușmanii" noștri,încât o reconsiderare a anumitor atitudini din trecut se impune de la sine.

Multe rezerve avute față de unele instituții internaționale,care promovează în mod sincer spiritul de libertate și toleranță în lume,vor trebui revizuite ca atare și unele expresii.

Fără a ne renega trecutul și credința noastră legionară,pe care nu o vedem depășită în omenie de nici o altă ideologie politică,vom recunoaște cu aceeași franchețe legionară meritele adversarilor noștri și orice eroare de apreciere,cu care i-am nedreptățit.Dogma legionară ne spune de a fi drepți și corecți până și cu cel mai mare adversar.

Însuflețiți de asemenea gânduri,sperăm ca publicarea acestui material documentar să constituie o primă contribuție,care să redea o imagine,nedeformată a primului exil legionar. In felul acesta,orice încercare de mistificare va putea fi prevenită sau corectată.

Alte scrieri de completare și interpretare a acestui material vor urma la timp. Şi credem că vor fi de folos tuturor acelora care doresc să se edifice temeinic asupra uneia din cele mai sbuciumate perioade din istoria Mișcării Legionare.

C. P.

Sfânta Marie 15 August 1953.

" PAGINI DOCUMENTARE "

Pagina documentară.

2). PACTUL DE NEAGRESIUNE GERMANO-RUS. (1)

Repercusiunile pactului de „neagresiune şi consultare" încheiat la 23 August a.c. între Germania hitleristă şi Uniunea Sovietelor sunt considerabile atât în timp, cât şi în spaţiu, pe plan mondial.

Toate constelaţiile de ideologii, prietenii, sau alianţe cristalizate după răsboiu, au fost în intimitatea lor profund răvăşite şi o mare desorientare continuă să stăpânească factorii conducători ai tuturor statelor. Această desorientare se accentuiază şi mai mult prin faptul că încă nu se poate aprecia dacă pactul amintit mai sus, constitue în realitate o sinceră şi durabilă apropiere sau din potrivă, este o îndrăsneaţă manevră de strategie politică, întreprinsă în actuala conjunctură politică de cei doi parteneri cari reprezintă „cele două lumi", urmărind fiecare scopurile lui iniţiale şi ireconciliabile.

Indiferent care din ipoteze s'ar dovedi mai temeinică, un lucru este cert, că reconcilierea - chiar momentană - între aceste „două lumi" ar putea afecta şi poziţia Mişcării noastre atât pe plan ideologic, cât şi pe plan politic.

Deaceea, se impune în acest moment crucial, o cercetare atentă şi consentimentul unei mari răspunderi a poziţiei Mişcării noastre, situând-o în toate ipotezele, pentru a nu ne rătăci depe linia neamului indicată de Căpitan, care singură poate duce la ţelurile supreme ale naţiei noastre.

Pentru aceasta este absolut necesară reamintirea unor realităţi de bază şi permanente :

1. Poporul român ocupând bazinul dela gurile Dunării, se găseşte situat la răspântia unde se încrucişează drumurile diferitelor imperialisme;

2. Bogăţia solului şi a subsolului românesc a constituit şi constitue ea însăşi, un puternic excitant pentru poftele de dominare directă sau indirectă ale altor popoare;

3. Poporul român sub raportul numeric, nu este încă un popor mare, spre a ocupa şi stăpâni numai prin propriile sale forţe acest teritoriu.

Din această cauză :

a. In trecutul îndepărtat : el a trebuit să ia o poziţie strict defensivă retrăgându-se în munţi şi lăsând drum liber invasiunilor barbare, cari, în esenţa lor nu reprezentau altceva decât un imperialism primitiv.

b. In evul de mijloc şi epoca modernă, când s'a constituit în principate, el a fost mereu balotat de imperialismul rusesc, austriac sau turcesc, care se ciocneau tocmai pe teritoriul său.

c. In epoca contimporană ; în special după tratatul dela Adrianopol (1829), când imperialismul occidental,cu deosebire acel britanic,a început să fie în deaproape interesat de gurile Dunării, s'a neutralizat această regiune,fapt care a permis naşterea statului român modern,dar odată cu el şi infiltraţia iudaică,care se producea sub influenţa anglo-franceză.

Deci în toate epocile,atunci când a existat formă organizată de stat românesc,ea s'a născut şi menţinut dintr'o stare de echilibru , iar primejdia devenea iminentă ori de câte ori acest echilibru se întrerupea.

Evident,o asemenea situaţie - fiind în funcţie de un echilibru de forţe prin natura lui puţin stabil - este extrem de fragilă şi numai o întremare sufletească şi trupească a rasei româneşti prin înmulţirea ei, aşa cum gândea Căpitanul, putea să o scoată cu timpul dela această situaţie minoră şi precară.

După răsboiul mondial, încheiat prin pacea dela Versailles, îşi făcuse apariţia sub diferite forme imperialismul iudaic,singurul mare beneficiar al răsboiului, care până atunci se camuflase în hrubele francmasoneriei.

România,deşi eşită din răsboiu întregită,totuşi era grav ameninţa tă atât prin numărul mare de jidani,de care a fost invadată,cât şi mai ales prin influenţa lor distructivă în sânul populaţiei autohtone. De atunci primejdia jidovească devenise iminentă întrucât presiunea lor exercitată prin cercurile plutocratice din Occident prin influenţa Rusiei comuniste,Liga Na ţiunilor,diplomaţia masonică franco-engleză, tindea spre exterminarea poporului român şi creearea unui stat jidovesc oficial recunoscut pe teritoriul românesc. După cucerirea puterii de către regimul hitlerist la 1933,care odată cu renaşterea sa internă reînvia şi vechile tendinţe expansioniste germane,principalele primejdii externe care pândeau poporul român,erau următoarele în ordinea importanţei :

1. In primul rând primejdia nimicirii fizice şi morale a rasei , reprezentată de imperialismul iudaic,care după cum am mai spus,pe lângă alte planuri de dominaţie,urmăreşte şi creearea unui stat jidovesc în Europa prin colonizarea jidanilor pe teritoriul nostru,reducând astfel în sclavie poporul român şi chiar exterminându-l.Această primejdie a fost denunţată aproape de un veac de mai toate elitele de seamă ale neamului românesc.Pentru atingerea acestui scop jidanii au la îndemână :

a. forţa plutocraţiei iudaice mondiale de acaparare economică şi financiară ;

b. influenţa diplomaţiei statelor democratice: Anglia,Franţa,America, etc.

c. şantajul cu ameninţarea Sovietelor,a căror atitudine era orchestrată după liniile mari ale iudaismului ;

d. presiunea centrului masonic,care se exercită prin Liga Națiunilor ;

e. aservirea clasei conducătoare românești,recrutată din lumea cosmopolită și interlopă a orașelor noastre,în cea mai mare parte de proveniență iudeo-fanariotă,fără legături adânci cu adevăratul popor român ;

f. utilizarea dinastiei ca instrument pentru realizarea acestui plan.

Față de aceste realități,toată inimoasa isbucnire a instinctului de conservare prin generația dela 1922,risca să rămână o simplă jucărie a forței iudaice,dacă ar fi rămas o mișcare antisemită izolată și dacă între timp n'ar fi isbucnit reacțiunea antisemită a marei națiuni germane,prin venirea Cancelarului Hitler la putere.

II. In al doilea rând este o primejdie de anexiune teritorială și poate mai târziu de asimilare,reprezentat de vechiul panslavism care ar fi să renască sub aceleași forme,accentuându-se paralel cu evoluția regimului stalinist spre statul național rusesc. Această primejdie poate deveni mai accentuată ca altă dată,prin faptul că deja sentimentul panslav al statelor dela sud a început să-și dea roadele, înăbușind toate resentimentele istorice dintre Sârbi,Croați și Bulgari și determinând o sensibilă apropiere a celor două state,care au și încheiat un pact de „pace perpetuă".

III. In al treilea rând ar fi așa zisa primejdie de spoliere economică,atribuită de democrații noștri,hegemoniei germane în spre Sud-Est. De fapt această primejdie a fost foarte mult speculată și exagerată de oficialitatea noastră tocmai ca să creeze o diversiune, care să sustragă atenția poporului român dela primejdia inamicului Nr.1 care este elementul jidovesc,fiindcă în realitate statul român trăește deja în plin această primejdie fiind prădat și spoliat de capitalul jidovesc atât din interior cât și din extrior prin împrumuturi oneroase de stat,concesiuni petrolifere,forestiere,etc.

Care este soluția în fața acestor realități ?

Evident,soluția ideală ar fi aceea,care ar conjura dintr'o dată toate aceste primejdii,fără a creea o alta,sau alte neajunsuri.Dar o asemenea soluție nu poate exista în actuala conjunctură,întrucât națiunile mari din Occident,care prin depărtarea lor nu pot constitui nici un fel de primejdie,sunt atât de înfeodate intereselor jidovești, încât sub actualele regimuri democratice nu se poate aștepta nimic chiar când interesele lor ar dicta altfel,mai ales că ele înseși sunt aservite și amenințate la rândul lor de imperialismul iudaic.

Și cum politică înseamnă realizarea posibilului,soluția trebue căutată pe baza relațiilor existente, amintite mai sus.

De altfel pe baza acestor realități permanente,Căpitanul a fixat în Septembrie 1936 linia politicei noastre externe,precizată și mai

categoric în toamna anului 1937,când şi-a exprimat convingerea că în lupta dintre acele „două lumi",revoluţiile naţionale vor învinge şi a declarat că în 48 de ceasuri dela preluarea puterii, România Legionară va încheia o alianţă strânsă cu puterile Axei.

Prin această atitudine Căpitanul conjura :

1. Primejdia jidovească de nimicire a rasei şi colonizare a României;

2. Primejdia panslavă prin ataşarea la două mari puteri naţionale neslave,deopotrivă de interesate la zăgăzuirea panslavismului în Sud-Estul european,adică tocmai în regiunea zonelor de influenţă ale acestor puteri ;

3. Prin această alianţă se atenua însăşi primejdia aşa zisei expansiuni germane prin faptul că această colaborare se oferea într'un moment încă greu pentru statele Axei,când România nesilită de nimeni, prin situaţia ei geografică şi prin bogăţiile ei naturale putea avea calitatea unui preţios aliat,înlăturând prin aceasta însuşi suportul revizionismului maghiar şi bulgar,format din dinamismul statelor totalitare.

Pe plan intern Mişcarea Legionară spera prin aceste declaraţii categorice să lichideze diversiunile făcute de Rege şi de iudeo-masonerie,prin unele mişcări pseudo-naţionaliste,cari simulau o apropiere faţă de statele totalitare,încadrându-se totodată în lupta împotriva iudeo-masoneriei,pe plan internaţional,adică pe singurul teren unde se putea rezolva radical problema jidovească.

Evident oficialitatea românească complect aservită intereselor iudeo-masonice,franţuzită sau neserioasă şi fără nici o legătură cu pământul neamului românesc,nu numai că n'a vrut să înlăture primejdia jidovească,dar din potrivă a făcut tot posibilul ca să o perpetueze, nesocotind cu totul primejdia panslavă şi exagerând pentru diversiune primejdia germană. Reaua credinţă a fost patentă, iar metodele întrebuinţate şi etapele parcurse pentru punerea în aplicare a acestei nefaste politici, aşa cum de altfel am arătat în notele din 27 Iulie a. cr.,au culminat până la monstruoasa asasinare a Căpitanului şi a celorlalţi camarazi.

Poate au fost şi unii,foarte puţini de altfel,de bună credinţă, care au crezut că o politică strânsă cu Anglia ar fi în natură să ne garanteze independenţa şi integritatea,dat fiind că această mare putere,prin diplomaţia ei faimoasă,mai totdeauna se păstrează în neutralitate,jucând rol de arbitru,ocrotindu-şi astfel la maximum interesele atât cele proprii,cât şi cele ale acoliţilor săi. Chiar dacă s'ar face abstracţie de faptul că se omite prin acest raţionament cu desăvârşire preocuparea despre primejdia jidovească,totuşi eroarea determinată poate într'o veche prejudecată,este evidentă pentru următoarele considerente principale :

1. Anglia nu mai poate fi în situaţia privilegiată de altă dată

de stat neutral,întrucât toate revendicările popoarelor tinere proletare sau dinamice,vizează în ultima analiză domeniul său colonial, singurul care prin întinderea sa,le poate îndestula pentru mult timp, determinând-o astfel să fie parte foarte interesată în toate conflictele,cari isbucnesc în diferitele părți ale globului.

2. Imperialismul idaic,care de un veac încoace s'a împletit cu cel englez în exploatarea continentelor mergând paralel,pentru prima dată poate se găsește în vădită disonanță cu acel englez,fiind pentru chestiuni de rasă de aproape interesat pentru nimicirea statelor antisemite din Europa,antrenând astfel întregul imperiu englez în conflicte în care Anglia nu ar avea de apărat interese proprii.

Evenimentele recente confirmă acest lucru.

Astfel că nici sub acest raport nu se poate justifica politica actuală bazată pe cartea englează.

In realitate,după cum a spus Căpitanul,conflictul inevitabil urmează să se dea între două lumi și anume,între lumea iudeo-masonică și aceea a revoluțiilor naționale.

Poporul român nu poate fi decât din partea revoluțiilor naționale,căci de altfel se vâră în tragica dilemă de a fi înghițit complect de propriul său aliat,de jidanul,și nimici ca învins în cazul când va fi trecut în „tabăra celor care luptă în semnul Satanei", adică a jidovimii.

Aceasta era poziția categoric fixată de Căpitan.

S'ar părea că după semnarea pactului de „neagresiune și consultare" între Germania hitleristă și Rusia Sovietică,adică după disparița conflictului ideologic declarat,situația s'ar fi schimbat radical. Dacă pe planul politicei mondiale răsturnările pot fi într'adevăr fundamentale pentru poziția noastră,acest fapt nu aduce o schimbare esențială,ci numai deplasează justificarea de pe terenul ideologic pe cel politic.

Să cercetăm poziția noastră în diferitele ipoteze cari s'ar putea pune.

Mai întâi să precizăm câteva lucruri esențiale :

Deosebirea dintre structura statului național-socialist și cel comunist nu este esențială. Din potrivă,multe din punctele lor cele mai caracteristice sunt comune și anume : forma autoritară a statului, sistem centralist și birocratic,economie dirijată și anticapitalistă, grije de colectivitate,atitudine ireligioasă,etc.Există și deosebiri fundamentale.

Singurul lucru care le separă este factorul iudaic,sau mai bine zis concepția hitleristă antisemită.Dacă Rusia ar renunța la „revoluția permanentă",care este de esență iudaică,mărginindu-și reformele sociale numai la poporul rus și ar da zăgazul sentimentului antisemit, care și astăzi este o realitate în Rusia -fapte care de altfel par foarte probabile - dat fiind unele atitudini ale lui Stalin,atunci ar

dispărea complet orice deosebire esențială. S'ar asista atunci la fenomenul destul de interesant ca două revoluții plecând din direcții diametral opuse,una din extrema dreaptă,alta din extrema stângă,să se întâlnească la mijloc,unde fiecare în sânul națiunii respective să creeze noul stat fundamental deosebit de cel existent înainte de revoluție,care pare sortit să fie forma de stat al veacului al XX-lea.

Mișcarea Legionară prin concepția ei spirituală și profund religioasă se diferențiază fundamental de ambele revoluții,cari după cum am spus sunt ireligioase.

Dacă are contact cu ambele mișcări în ceeace privește punctele lor comune,se apropie foarte mult,în special pe plan politic de hitlerism pe atitudinea antisemită și se îndepărtează în aceea măsură de Rusia Sovietică tocmai pentru atitudinea ei prosemită.

Din cele arătate mai sus rezultă că factorul iudaic este esențial în judecarea și explicarea noilor raporturi create.

De aceea chestiunea care se pune în legătură cu pactul de „neagresiune și consultare" germano-sovietic,se rezumă în întrebarea : acest pact s'a făcut de Soviete cu asentimentul puterii iudaice,sau s'a încheiat peste capul acestei puteri ? Cu alte cuvinte,este o manevră sau este o emancipare și deci complectă înlăturare a influenței jidovești în Rusia Sovietică.

I. In ipoteza că este o manevră.

Ea pornește din fundamentala concepție strategică a conducătorilor comuniști,care cred că numai dintr'un răsboiu dintre țările capitaliste cu întreg cortegiul său de mizerie și foame poate eși o nouă revoluție pe plan european și chiar mondial. Și cum s'ar fi părut că Germania hitleristă ar fi ezitat să se angajeze într'un răsboiu în care Rusia Sovietică s'ar fi alăturat Angliei,Franței și Poloniei fățiș și de la început,s'a simulat (2) acest pact care urmează să fie denunțat poate tocmai în momentul cel mai critic pentru Germania. Evident puterea de simulare a iudaismului și planurile sale diabolice pot produce surprizele cele mai neașteptate. Dar de data aceasta are un adversar, care îi cunoaște destul de bine tactica și manevrele sale,pentru a nu-și fi luat toate mijloacele de precauție pentru prevenirea unei asemenea eventualități.

Deaceea în cazul că a fost într'adevăr o manevră - și evenimentele care vor urma vor lămuri acest lucru - atunci nu se poate cunoaște rezultatul ei întrucât s'ar putea ca timpul necesar pentru desfășurarea acestei manevre,câștigat de cancelarul Hitler,să fie atât de prețios încât să-i permită acestuia nu numai să dejoace întregul lor plan,dar chiar să-l întoarcă împotriva lor,producându-le un adevărat dezastru.

Oricare ar fi însă finalul manevrei,un lucru rezultă în mod cert pentru noi, și anume : ciocnirea între acele două lumi a început deja să se producă iar poziția noastră rămâne neschimbată,așa cum a fost lăsată de Căpitan, adică lângă statele revoluțiilor naționale.

II. In ipoteza când pactul este sincer.

Asta înseamnă :

1. In primul rând o mare victorie a statelor revoluţiilor naţionale asupra puterii iudaice mondiale. Prin scuturarea poporului rus de nefasta influenţă jidovească, care de două decenii l-a chinuit sub toate formele, puterea iudaică pierde sectorul cel mai important al forţei sale.

In acest caz şi rezolvarea problemei jidăneşti din România devine cu mult mai uşoară. Dar paralel cu aceasta începe să se accentueze vechea primejdie a unei Rusii mai naţionaliste, cu tendinţele ei imperialiste spre Marea Egee şi prin cultivarea panslavismului.

Deaceea, după cum spuneam mai sus, justificarea poziţiei noastre se deplasează de pe plan ideologic pe plan strict politic, care este mai suplu în adoptarea poziţiilor de circumstanţe.

2. In al doilea rând, pactul poate să însemne peste denumirea lui de pact de neagresiune, o înţelegere de împărţire a imensului imperiu colonial englez de către aşa zisele naţiuni proletare (Germană, Italiană, Rusă, Japoneză), care urmează să-şi îndestuleze aspiraţiile lor imperialiste în anumite zone de influenţe în prealabil stabilite.

S'ar tinde la creiarea de mari unităţi economice necunoscute până acum, pe principii care n'au fost aplicate niciodată într'un cadru aşa de larg.

Fără îndoială că împărţirea imperiului britanic nu este un lucru aşa de uşor cum ar părea la prima vedere şi lupta în această direcţie poate să fie o luptă de lungă durată şi cu etape pline de surprize, mai ales dacă s'ar ţine seamă şi de o intervenţie a altor state, în special al Americei. Dar dacă totuşi s'ar produce, pe lângă celelalte imense consecinţe va fi desigur şi prăbuşirea imperialismului iudaic plutocratic aşa de strâns legat de sistemul economic al imperiului englez şi deci diminuirea şi mai multă a primejdiei jidoveşti care a meninţă neamul nostru.

Revenind la sectorul european în care se găseşte aşezată ţara noastră - sector care întotdeauna a format punct de ciocnire a imperialismelor -situaţia se poate prezenta în urma acestei înţelegeri, sub două aspecte :

A. In cazul când Rusia îşi îndreaptă expansiunea sa numai în direcţia Asiei (Mongolia, India, etc.) şi renunţă la imperialismul panslav din Europa Centrală şi Peninsula Balcanică, lăsând complect Bazinul Dunărean sub influenţa Germaniei, atunci două din cele trei primejdii cari astăzi ameninţă neamul românesc şi anume primejdia iudaică şi cea panslavă sunt înlăturate.

In schimb -s'ar putea obiecta- devine acută primejdia aşa zisei spolieri economice germane. Cred că această primejdie, dacă există, se va limita în cazul cel mai rău, numai în domeniul economic, fără ca să ameninţe rasa sau teritoriul românesc, fiind zăgăzuită printre altele şi de următoarele trei cauze :

1. Concepţia rasistă germană, care are ca dogmă evitarea asimilăriialtor popoare, bine înţeles dacă această concepţie se va menţine şi în viitor ;

2. Rezistenţa celor peste 60 de milioane de negermani (Românii fiind cei mai îndepărtaţi de rasa germană) ar limita influenţa mai mult la o cooperare economică mai ales că economiile în acest sector dunărean se complectează reciproc.

3. Recrudescenţa sentimentului panslav - chiar fără asistenţa Rusiei - a Slavilor din această zonă de influenţă germană, ar determina pe Germani să fie mult mai înţelegători pentru interesele româneşti.

B. In cazul când Rusia nu renunţă la tradiţionala ei tendinţă de expansiune spre Egee şi Bosfor, atunci primejdia panslavă -care va lua fără îndoială proporţii după evoluarea Rusiei la principiul naţional, tocmai ca o reacţiune faţă de pangermanism -devine iminentă nu numai pentru statul român, dar şi pentru cel german, care şi-ar vedea barat drumul pentru expansiunea sa economică. Pentru acest motiv, Germania va avea tot interesul să menţină la gurile Dunării un stat neslav cum este România , cât mai mare, care să lărgească cât mai mult breşa ce desparte lumea slavă.

Din cele arătate mai sus, rezultă că noua situaţie creiată prin pactul germano-rus, susţinerea poziţiei noastre care până acum avea aspect ideologic, se poate face în principal numai pe tema primejdiei slave de unde trebue să se culeagă prin documentare întregul arsenal de argumente.

Acestea cred că sunt, în general, realităţile şi liniile permanente, de care, cu voia sau fără voia noastră, trebue să ţină seamă o politică românească serioasă.

Dar problema mai prezintă şi unele aspecte imediate, care se nasc şi dăinuesc tocmai prin faptul că oficialitatea românească, fiind aservită puterii iudaice şi inspirându-se exclusiv de interesele jidoveşti, n'a urmat şi nu urmează drumul sănătos indicat de Căpitan. Astfel este problema ucrainiană şi revizionismul maghiar şi cel bulgar.

Dacă România nu ducea politica sancţiunilor împotriva Italiei şi nu adera mai târziu la politica de încercuire iudeo-masonică, poate nu s'ar fi încheiat pactul germano-rus, iar creiarea statului Ucrainian urmărit de Germani, care ar fi atras expansiunea lor în această direcţie s'ar fi realizat , constituind în acelaş timp un tampon faţă de primejdia rusă; iar pe de altă parte revizionismul maghiar şi bulgar ar fi rămas de mult simple deziderate neputincioase. De altfel înlăturarea revizionismului era cu atât mai posibil, cu cât clasa maghiară conducătoare iudaizată prin încrucişări, inspira o adâncă adversiune şi neîncredere cercurilor naţional-socialiste, care nu înţelegeau să o încurajeze la reîntronarea unor nedreptăţi după urma cărora a suferit şi minoritatea germană din Ardeal şi Banat ; iar pe de altă parte nu avea

interesul să încurajeze revizionismul bulgar în Dobrogea,adică tocmai în regiunea-coridor,unde se leagă Slavii balcanici cu cei nordici.

Totuşi,dacă ostilitatea românească împotriva statelor totalitare va continua - şi toate simptomele din ultimul timp dela isbucnirea răsboiului germano-polon indică acest lucru - atunci pentru chestiune de oportunitate şi interes tactic,puterile Axei vor încuraja efectiv, adică chiar cu forţa armată,acest revizionism, chiar dacă va fi nevoe pentru aceasta să lărgească cadrul operaţiunilor militare.

De aceea, pentru salvarea integrităţii statului român, se impun două lucruri :

1. Regimul tiraniei iudaice din România trebue cu orice preţ schimbat ;

2. Această schimbare este absolut necesară să aibă loc înainte de declanşarea răsboiului cu România.

....(3)

Din cele arătate mai sus rezultă :

Că pactul de neagresiune ruso-german nu schimbă poziţia noastră lăsată de Căpitan, ci numai o deplasează pe un teren mai politic ....

....

Berlin,10 Septembrie 1939.

Const. Papanace

.....

Pagina documentară.

3). POZIŢIA MIŞCĂRII LEGIONARE FAŢĂ DE AŞA ZISA ÎMPĂCARE ÎNTRE GARDA DE FIER ŞI REGIMUL ACTUAL DIN ROMÂNIA. (4)

"Planul iudaic pentru distrugerea Mişcării Legionare a fost conceput în mai multe etape.

Prima etapă a format-o încercarea diversiunii de captare şi compromitere a curentului legionar în matca politicianistă şi masonizată a guvernului Goga-Cuza.

Când această tentativă de compromitere n'a reuşit, iudeo-masoneria s'a oprit la soluţia exterminării fizice şi morale a conducerii legionare.

In acest scop s'a dat lovitura de stat din Februarie 1938 când cu complicitatea întregei lumi politicianiste s'a modificat constituţia care a oferit platforme pentru nimicirea noastră.

De data aceasta scopul era îndoit. In primul rând exterminarea Căpitanului şi în al doilea rând captarea Mişcării creiată de el. Printre alte indicii ale acestei intenţii a fost şi mărturisirea făcută de Istrate Micescu în nişte sugestii transmise Conducerii Legionare în Septembrie 1938, după întrevederile avute cu Regele Carol la o vânătoare din Ardeal, prin care recomanda Mişcării Legionare să se lepede de Căpitanul său încarcerat şi să urmeze pe Rege.

Puţin mai târziu, imediat după înapoierea Regelui Carol dela Londra, a urmat asasinarea Căpitanului. Mişcarea însă n'a fost intimidată şi nici captată. Dimpotrivă. Dârzenia şi intransigenţa din partea legionarilor de elită din lagăre şi închisori s'a manifestat cu un impresionant dispreţ de moarte. Această atitudine a determinat guvernul Armand Călinescu să extindă planul exterminării şi anume: Se hotărîse asasinarea tuturor legionarilor consideraţi intransigenţi într'una din cele două ocazii, astfel :

1. Cu ocazia intrării României în răsboiu alături de Franco-Englezi: Dispoziţia de asasinare a cadrelor legionare era cuprinsă chiar în plicul confidenţial şi sigilat care urma să fie deschis în ziua mobilizării generale;

2. In cazul când acest eveniment nu se producea, pretextul de execuţie a legionarilor intransigenţi era să fie găsit cu ocazia unor atentate simulate de agenţii provocatori. Printre altele sunt indicii că şi Vârfureanu făcea parte din agenţii provocatori manevrând în acest scop o echipă din care făceau parte şi câţiva legionari de bună credinţă. (5).

Intâmplarea a făcut ca Armand Călinescu,pregătitorul acestor masacre,să fie pedepsit înainte de a-şi pune monstruosul plan în aplicare. Dar totuşi acest plan n'a căzut,întrucât generalul Argeşanu care cooperase la elaborarea lui,a fost adus la guvern,cu misiunea de a-l aduce la îndeplinire,folosind ca prilej chiar moartea iniţiatorului său. Au urmat monstruoasele masacre din toamna trecută în care şi-au găsit moartea sute de camarazi. Dar Mişcarea Legionară n'a murit. Dimpotrivă ea s'a adâncit în aşa măsură în aşa măsură în sufletul naţiei româneşti,încât actualul regim simte pe zi ce trece,golul sub picioarele sale.

Această evidentă realitate îl determină pe regele Carol al II-lea să reia vechiul plan de compromitere al Mişcării Legionare prin captare şi umilire,după ce atâta timp a contestat însăşi existenţa acestei Mişcări".

Pe de altă parte o serie întreagă de considerente de natură externă îl forţează să grăbească această acţiune şi anume :

1. Conducerea actuală din România inspirată de interesele iudaice vrea să antreneze România în răsboiu împotrica Germaniei cu scopul de a deplasa teatrul de răsboiu spre sud-estul european,dezorganizând astfel a provizionarea Germaniei cu petrol şi alimente.

2. Urmăreşte să solidarizeze Mişcarea Legionară la anumite concesiuni teritoriale care,sub sugestia Angliei şi a Franţei urmează a le face Bulgariei în Dobrogea de sud,cu scopul de a uşura realizarea blocului balcanic anti-german (6).

3. Să compromită în mod definitiv posibilitatea unei sincere colaborări,aşa cum a preconizat Căpitanul,cu puterile Axei,adică singura soluţie de natură să înlăture primejdia iudaică şi ameninţarea panslavistă,protejind prin aceasta interesele iudaice.

Să facă părtaşe Mişcarea Legionară acum la scadenţa tuturor greşelilor şi crimelor acumulate de o politică aventuroasă,spre a o compromite definitiv şi a-i lua autoritatea morală de a trage la răspundere pe cei care au adus nenorocirea Ţării.

Pentru a se masca toate aceste intenţii,se face apel la sentimentul patriotic atât de desvoltat la legionari şi de care s'a abuzat în trecut,cu scopul de a-i atrage în capcană. După mişeliile întâmplate vreme de doi ani,asemenea erori nu mai trebuie să fie cu putinţă.

Semnăturile date de camarazii noştri din Ţară pe aşa zisele acte de supunere şi manifeste către legionari,au fost luate cu silnicie care au mers până la ameninţarea cu moartea,cum a fost cazul cu profesorul Nae Ionescu.

Deaceea ele nu pot angaja nici Mişcarea Legionară şi nici chiar conştiinţa acestor camarazi şi deci nu poate fi vorba de divergenţe de păreri în fixarea liniei legionare care trebueşte urmată.

Pentru aceste considerente şi altele,care prin natura lor nu se pot deocamdată arăta,se fixează următoarea poziţie a Mişcării Legionare în legătură cu ultimile evenimente din Ţară :

1. Se menţine neclintită pe linia morală şi politică fixată de Căpitanul nostru, Corneliu Zelea Codreanu, atât pe planul politicei interne cât şi pe cel al politicei externe.

2. Decla raţiile date de camarazii din ţară nu pot angaja Mişcarea Legiona ră, întrucât sunt smulse cu silnicie şi sub ameninţare de moa rte şi nici nu pot pune în discuţie unitatea Mişcării.

3. Oma^giază memoria Profesorului Nae Ionescu care a preferat să moară decât să servească de unealtă ma nevrelor iudeo-masonice care a u de scop derutarea masselor legionare şi atragerea României în războiu alături de statele democratice beligerante.

4. Se pune în gardă severă faţă de toţi aceia care lucrează în cadrul Mişcării din sugestii şi pentru interese străine.

5. Crede în biruinţa Gărzii de Fier şi în realizarea României Legionare.

Berlin, 24 Martie 1940.

Semnează : Cdt.Leg.Const.Papanace; Cdt.Leg.Horia Sima; Elena Corneliu Zelea Codreanu; Cdt.Leg.Gh.Dragomir-Jilava; Cdt.Leg.Victor Sila ghi; Cdt.Leg.N.Petraşcu; Cdt.Leg.N.Şeitan; Alex.Popovici; N.Horodniceanu; Vereş Laurenţiu; Popa Ion; Ing.N.Smărăndescu; Stănicel Stelian; Titi Cristescu; Ilie Rotea; Găvăgină Iosif; Lepa Valeriu ; Ion Boia n; Virgil Mihăilescu; Oct.Roşu; Ion Tolcea; Vasiu Iosif ; Adrian Brătianu; Eugen Teodorescu; Ile Smultea; Vinţan Valeriu; Hanu Traian; N.Crăcea; Petre Ponta; Matei Biloi; Tiana Silion; Traian Borobaru.

.....

L E G Ă M Â N T . (7)

Notă : Redăm cu titlu de document Legământul luat de Comandantul Legionar Horia Sima, legionarilor cari trebuiau să intre imediat în luptă pentru biruința legionară.

x

In fața încercărilor de ademenire și ale tuturor uneltirilor dușmane, cari urmăresc nimicirea spiritului adevărat al Mișcării Legionare reprezentat prin Corneliu Codreanu și Ion Moța; în fața mișeliei unora dintre foștii legionari cari s'au pus în slujba trădării de Neam și Legiune, grupul de camarazi aflat astăzi împreună hotărăște să se împotrivească cu toată energia și să continue lupta cu cea mai mare înverșunare.

Ne legăm în fața mormintelor noastre scumpe, cari ne luminează drumul ca niște făclii uriașe peste veacuri, să nu părăsim niciodată linia lui Corneliu Codreanu.

Credem fără șovăire în victoria deplină a Gărzii de Fier și pentru a o câștiga nu ne poate înfricoșa nici o primejdie și nici o greutate nu ne poate sta în cale.

Vom răsbuna fără cruțare și fără milă pe toți cei cari au căzut, pe toți cei cari au fost chinuiți, pe toți cei batjocoriți și întemnițați și vom pedepsi toate uneltele dușmane din mijlocul nostru ca să rămână exemplu de strășnicie în istorie.

Vrem să întemeiem o Românie Legionară, așa cum a fost înțeleasă în mintea lui Corneliu Codreanu și să ridicăm Neamul Românesc la conștiința misiunii sale pe acest pământ.

Acum când sufletele noastre sunt pregătite pentru o nouă luptă, Dumnezeu și Arhanghelul Mihail să binecuvânteze steagurile Gărzii de Fier și să le poarte spre înălțimile biruinței și ale gloriei.

TRAIASCA LEGIUNEA

Berlin 17 Martie 1940.

....

Horia Sima	Popa Ioan	Vaiu Iosif
Virgil Mihăilescu	Valeriu Vințan	Nic. I. Crăcea
Ilie Rotea	Alexandru Popovici	Octavian Roșu
Nicolae Petrașcu	Tolcea Ion	Eugen Teodorescu
Nicolae Șeitan	Traian Borobaru	...
Ioan Boian	Găvăgină Iosif	
Petru Ponta	Ilie Smultea	
	...	

Pagina documentară.

4). ATITUDINEA ÎN POLITICA EXTERNĂ

a

MIȘCĂRII LEGIONARE. (8)

- Reproducem mai jos cu titlu de document, răspunsul privitor la politica externă dat în numele grupului, în ziua de 2 Mai a.c. prin delegația formată din Dr. Augustin Bidianu și Prof. Stoicănescu, Regelui Carol al II-lea. Acest raspuns formulat în două variante (primul formulat de Cdt.Leg. C. Papanace și al doilea de Cdt.Leg. Horia Sima) a fost înmânat la înapoierea delegației în București Mareșalului Palatului Urdăreanu.-

*

Prin declarațiile făcute presei în toamna anului 1937, Căpitanul a precizat fără echivoc poziția Mișcării Legionare în politica externă, preconizând pentru cazul când această mișcare va veni la guvern, alianța imediată cu puterile Axei Roma-Berlin.

Motivele de ordin strict politic, pe lângă cele de ordin ideologic, sau de altă natură, cari au determinat această atitudine sunt în rezumat următoarele :

In spațiul din bazinul dunărean pe care îl ocupă poporul român, ținându-se seama de numărul său, bogățiile teritoriului, minoritățile infiltrate, rasele înconjurătoare, etc., el este amenințat de următoarele primejdii, în ordinea importanței :

1. In primul rând primejdia nimicirii fizice și morale a rasei reprezentată de covârșitoarea infiltrație iudaică, care atacă metodic nația în toate straturile ei și anume : țărănimea prin alcoolizare, spoliere sângeroasă și răspândirea bolilor sociale; clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică, iar clasa conducătoare prin corupție, adulare sau șantaj, aservire materială prin împrumuturi cămătărești sau morală printr'o literatură pervertită și otrăvitoare. La spatele acestei infiltrații iudaice, care în realitate vizează însăși cucerirea teritoriului nostru național, stau planurile imperialismului iudaic, cu întregul arsenal de luptă oferit de anexele sale : masoneria, finanța internațională, diplomația și serviciile secrete ale statelor democratice, Liga Națiunilor, sau alte ligi, etc. De aceea, oricine a cercetat această primejdie, fără a se fi lăsat derutat de încercările de simulare sau minimalizare a primejdiei făcută de jidani, s'a putut convinge că ea nu poate fi soluționată decât în cadru internațional și numai printr'o strânsă cooperare cu alte popoare, cari au identificat la rândul lor primejdia iudaică și și-au propus să o soluționeze radical.

2. In al doilea rând vine primejdia de anexiune teritorială și cu timpul de complectă asimilare, reprezentată de vechiul imperialism slav, care gravitează trecând peste România, spre Sud. După pactul de amiciție

„perpetuă" încheiat între Bulgaria şi Jugoslavia şi în special după ultimile manifestări dela Sofia şi Belgrad,faţă de Moscova,această primejdie a devenit iminentă,dat fiind că sub imboldul masoneriei şi a diplomaţiei anglo-franceze,vechiul sentiment panslavist,dublat de data aceasta şi de ideologia ţărănisto-comunistă,a început să cuprindă massele largi ale slavilor dela Sud. Statele democratice preocupate în primul rând de nimicirea regimurilor totalitare din Germania şi Italia,încurajează pe toate căile,acest panslavism comunizant,cu speranţa ca sub această formă să realizeze politica de încercuire sau cel puţin,să turbure pacea în sud-estul european.

Evident,atât primejdia iudaică,cât şi cea panslavă se agravează covârşitor,dacă se manifestă concomitent şi sub egida ideologiei iudeo-bolşevice,mai ales în cazul când se va reuşi să se contamineze şi slavii dela sud (Bulgarii şi Sârbii),aşa cum tinde planul de luptă al iudeo-masoneriei.

3. In al treilea rând vine primejdia de pierdere a unor teritorii, reprezentată de revizionismul maghiar şi cel bulgar.Acest revizionism-de altfel lipsit de orice fundament etnic, istoric sau geografic-poate fi combătut prin însuşi raportul de forţe,ce există între ţara noastră şi statele revizioniste respective. Devine însă foarte primejdios,dacă puterile Axei îl vor folosi ca represalii,pentru politica de duşmănie dusă până acum,de toate guvernele româneşti,faţă de aceste state,fără ca prin aceasta interesele româneşti să fi fost cu ceva servite.

In actuala conjunctură a politicei internaţionale,toate aceste primejdii,nu pot fi înlăturate,decât adoptând în totul politica externă preconizată de Căpitan,mai ales că evenimentele cari s'au succedat de atunci,au verificat-o într'un mod impresionant.

Alături de puterile Axei se poate soluţiona :

1. Problema iudaică. Aceste puteri fiind angajate într'o luptă pe viaţă şi pe moarte cu iudaismul internaţional,au tot interesul ca această forţă să fie nimicită în cât mai multe state. Acest lucru însă nu se poate aştepta dela o colaborare cu Anglia sau Franţa,întrucât în aceste ţări iudaismul este pe deplin stăpân,spre marea nenorocire a naţiunilor respective.

2. Se poate evita primejdia cotropirei panslave,pentrucă şi puterile Axei care au interese vitale la gurile Dunării şi în Balcani, simt imperios necesitatea de a lărgi cât mai mult breşa dintre lumea slavă, aşa cum o formează România întregită şi prin aceasta sunt ele însuşi cointeresate,la menţinerea integrităţii noastre teritoriale. Cu toate că şi interesul Franţei şi al Angliei ar dicta un stat neslav la gurile Dunării,totuşi,acest interes cade pe un plan cu totul secundar,faţă de cele cari le au în vastele lor imperii coloniale. De altfel numai aşa se explică de ce ele însăşi au început să aţâţe sentimentul panslavist, la slavii de la sud.

3. Deasemenea revizionismul maghiar şi cel bulgar,care profită atâta de mult de atitudinea neclarificată a României,îşi va pierde simţitor importanţa,din momentul în care România va adopta o politică de sinceră colaborare cu puterile Axei. In această eventualitate,nu există nici o raţiune din punct de vedere al interesului german sau italian să susţină revizionismul maghiar,care urmăreşte recucerirea unor teritorii locuite în majoritate sdrobitoare de români,sau a revizionismului bulgar,(n.r.,vezi Sudost Echo din 20.V.1944),susţinut astăzi insistent de Rusia,care are ca substrat politic realizarea cordonului slav în Dobrogea,adică tocmai la gurile Dunării,în vederea înlesnirii scopurilor imperialiste în Balcani.

Fără îndoială că toate aceste considerente de bază ale unei realiste şi naţionale politici externe româneşti,pe care Mişcarea Legionară,prin faptul că nu se găseşte la guvern,le poate preconiza în formă categorică şi în public,trebuesc presupuse că sunt ţinute în seamă de factorii care poartă în mod efectiv,răspunderea politicei oficiale româneşti. De altfel unele indicii din ultimul timp,de pronunţată tendinţă de apropiere de Italia,vin să întărească această presupunere. Totuşi pentru oricine îşi dă seama de mersul precipitat al evenimentelor,este îngrijorat că o clarificare în sensul celor arătate mai sus, să nu se producă într'un moment când va fi prea târziu. Această îngrijorare sporeşte şi prin faptul că opinia publică românească,continuă să fie lăsată la discreţia oficinelor de propagandă iudeo-masonică , cari,pentru a sustrage atenţia poporului român dela primejdiile reale ce îl pândesc,inventează şi exagerează o primejdie ca venită din partea statelor naţionaliste. Cu această falşificare s'a mers atât de departe,încât chiar acţiunea de destindere internă -absolut necesară pentru vremurile de astăzi- a fost prezentată,atât în ţară,dar mai ales în presa democratică din străinătate,drept o recunoaştere din partea Legionarilor a aşa zisei primejdii germane,care ar fi avut drept consecinţă abandonarea politicei externe fixată de Căpitan.

O asemenea interpretare eronată,care priveşte însăşi una din liniile fundamentale ale politicei legionare,susţinută până acum,cu imense jertfe,pentru a fi o rezervă a neamului românesc,trebueşte evitată printr'o categorică lămurire.

Considerăm această lămurire cu atât mai necesară,cu cât domnului Ion Mihalache şi deci indirect şi domnului Iuliu Maniu,li s'a permis să condiţioneze în mod public,devotamentul către Rege,cu rezerve ideologice,păreri sau atitudini,cari pe plan intern,după reforma statului român din Februarie 1938,sunt anacronice şi perimate; iar pe plan extern pot deveni deadreptul catastrofale.

De aceea,dacă un asemenea procedeu de devotament condiţionat,mai a les când este adresat Suveranului ţării,nu este dorit să se manifeste sub forma adoptată de dl. Ion Mihalache,atunci este necesar din punct de vedere românesc ca sentimentele de loialitate ale legionarilor din

străinătate să nu se manifeste în mod public,decât atunci când se va adopta oficial politica externă - care formează unul din crezurile legionare fundamentale - şi care după multe indicii din ultimul timp , pare că nu ar fi exclusă din calculele Suveranului ţării.

Până atunci nu se va întreprinde nici un fel de acţiune,spre a nu stingheri pe cei care poartă răspunderea în actualele împrejurări excepţional de grele şi spre a se conforma obligaţiei impusă de statul ospitalier de a nu face nici un fel de activitate politică,atâta timp cât se găsesc ca refugiaţi politici pe teritoriul său.-

Berlin,2 Mai 1940. C. P.

....

Mişcarea Legionară rămâne pe poziţia externă fixată de Corneliu Codreanu,adică crede şi astăzi cu tărie că numai o alianţă efectivă şi cât mai grabnică cu axa Roma-Berlin poate să salveze viitorul neamului nostru, Evenimentele cari au urmat dela prăbuşirea Poloniei şi până la acelea mai recente ale cucerirei Danemarcei şi Norvegiei,confirmă puterea militară a Germaniei,iar întrevederea dela Brennero dintre Hitler şi Mussolini,dovedeşte că axa Roma-Berlin nu poate fi sdruncinată,aşa cum nădăjduia până în ultimul timp Londra şi Parisul. A mai crede astăzi în victoria aliaţilor,oricâte ajutoare ar mai primi aceştia din altă parte,după ce Italia şi Germania şi-au asigurat poziţii strategice superioare,e identic cu a te lupta zadarnic cu realităţile.Punctul de vedere exprimat de Corneliu Codreanu în 1937 în politica externă şi care atunci părea clasei noastre conducătoare exagerat şi primejdios,astăzi apare clar şi evident.

Convingerea noastră e întemeiată pe constatări elementare şi la îndemâna oricui.Dacă la noi în ţară,pentru a respinge acest fel de a vedea,se vorbeşte mereu şi se utilizează ca mijloc de propagandă-spre nenorocirea noastră cu sprijinul oficialităţii- ideia primejdiei germane,noi ştim că acest argument constitue o provocare şi o aţâţare a opiniei publice venite din partea acelor cercuri,cari vor să târască România într'un răsboi dezastruos alături de aliaţi. Primejdia germană nu există decât în ipoteza când şi-o creează singură România,prin politica ei de infeudare intereselor anglo-franceze.In ipoteza alianţei cu axa Roma-Berlin,această primejdie nu există:mai mult decât atâta : Germania va asigura integritatea teritorială a ţării noastre şi ne va ajuta în desvoltarea noastră economică.

Acei oameni politici,cari vorbesc mereu de primejdia germană - care încă odată ~~nu~~ există numai în cazul când România,împotriva intereselor ei fireşti,va lua atitudine ostilă Reichului - uită sau vor să treacă sub tăcere că ţara noastră e ameninţată de alte primejdii,atât de grave încât pun în discuţie însăşi existenţa fizică a poporului nostru:

1. Primejdia iudaică. Prin numărul lor covârşitor de mare, prin acapararea bogăţiei economice a ţării noastre şi prin opera lor de disoluţie a poporului în mijlocul căruia trăesc, jidanii constitue cea mai gravă problemă pentru viitorul neamului nostru. Fără rezolvarea problemei jidoveşti, chiar dacă România ar rămânea liberă şi în actualele ei hotare, poporul român esc e ameninţat să se stingă, înăbuşit de cutropirea iudaică.

Nimeni nu poate tăgădui însă că nimicirea puterii jidoveşti în România -chestiune de viaţă şi de moarte pentru neamul nostru - e legată de victoria axei Roma-Berlin.

2. A doua primejdie este panslavismul. Poporul românesc este prins între slavii de Nord şi cei de Sud. Pericolul începe din momentul când ar exista vreo posibilitate ca să se unească cele două ramuri ale slavismului. Se ştie că mişcările opiniei publice din Jugoslavia şi Bulgaria sunt pentru o apropiere de Rusia şi în ultimul timp, chiar guvernele celor două state se îndreaptă pe această linie. Nimic mai firesc -pentru a scăpa de această ameninţare - decât să ne asociem acelor puteri cari au interese identice cu ale noastre din acest punct de vedere şi opuse panslavismului, adică axei Roma-Berlin.

3. Rămâne primejdia revizionismului maghiar şi bulgar. Aceste două ţări nu vor avea niciodată forţa necesară ca prin puterea lor proprie să ne smulgă teritoriile revendicate de ele. Numai în ipoteza când Ungaria şi Bulgaria se vor asocia unui bloc de state biruitoare într'un răsboi şi din care România să nu facă parte sau să fie de partea învinşilor, aceste două state vor reuşi să ne sdrobească. Dacă însă România trece de partea axei, Bulgaria şi Ungaria îşi pierd valoarea lor de pioni esenţiali ai ofensivei italo-germane în sudestul european, iar revizionismul lor rămâne fără sprijin şi fără posibilitate de realizare.

Din informaţiile noastre şi din anumite indicii se pare că România a înţeles necesitatea stringentă şi imediată de a se apropia de axa Roma-Berlin.

Dacă această presupunere a noastră are vreun sâmbure de adevăr, prezenţa legionarilor la Berlin este de o extremă importanţă şi socotim că am face un act contrar intereselor ţării noastre, dacă am renunţa la poziţia noastră de aici, în momentul acesta, chiar numai printr'o declaraţie publică.

Pentrucă se face apel la patriotismul nostru, la realizarea unei unităţi supreme în momentul de primejdie externă, răspundem că exprimarea sentimentelor de loialitate nu vor întârzia să se producă cu toată sinceritatea în ziua când vom avea certitudinea că România a înţeles să-şi realizeze destinul ei istoric, mergând alături de puterile biruitoare ale Axei.

H. S.

Probleme şi studii.

5). MATERIAL DOCUMENTAR pentru APĂRAREA INTERESELOR ROMÂNEŞTI : (9)

I.- Câteva date în legătură cu problema Dobrogei.

Găsim necesar să redăm un rezumat al problemei dobrogene, astăzi când este din nou pusă în discuţie, pentru ca Legionarii să cunoască elementele principale ale acestei probleme.

I.- Considerente generale :

1. Caracterizarea evoluţiei istorice : "Bulevard şi cimitir de popoare".

2. Poziţia geografică : Loc de intersecţie a diferitelor civilizaţii.

Cauzele : Au existat două tendinţe (Vezi : Radu Vulpe : La Dobrougia à travers les siècles, evolution, historique et considérations geopolitiques, Bucarest, 1939.)

A. Tendinţa longitudinală dela nord spre sud, adică între populaţiile eurasiatice şi lumea mediteraniană orientală, care a provocat totdeauna ciocniri şi conflicte, creind din Dobrogea un adevărat teatru de luptă ;

B. Tendinţa transversală care a legat Dacia de Pontus Euxinus şi care a adus totdeauna stabilitate şi prosperitate, fapt care dovedeşte legătura organică a acestei provincii cu hinterlandul vechei Dacii.

Cauzele tendinţei longitudinale :

a. Din cauza obstacolului carpatic şi a Mării Negre, Dobrogea , alături de câmpia Vlahiei, oferia un loc comod de trecere spre sud mai ales că aici, spre deosebire de Muntenia, nu erau posibilităţi de atacuri prin surpriză întrucât nu erau în apropiere păduri sau munţi de unde să se producă asemenea atacuri, iar delta Dunării oferea un punct mai comod de trecere.

b. Foamea, dorinţa de stabilitate, spiritul de aventură, clima tul mai dulce al sudului şi cu deosebire mirajul bogăţiilor lumii civilizate mediteraniene, determinau de multe ori această tendinţă.

Astfel încă dela începutul istoriei acest drum a fost rând pe rând urmat de : Cimerieni, Sciţi, Bastarni, Sarmaţi, Goţi, Huni, Avari, Bulgari, Slavi precum şi de barbarii din Evul Mediu : Pecinegi, Cumani, Tătari, iar în epoca modernă Ruşii au invadat totdeauna spre sud prin Dobrogea.

Acest curent ofensiv dela nord spre sud a provocat reacţiunile de rezistenţă dela sud spre nord, cum au fost : acţiunea lui Darius, Filip, Alexandru cel Mare, Romani, Bizantini, Turci, etc.

Cauzele curentului transversal :

a. Din Dacia spre mare :

1. Necesitatea de respiraţie a întregului ţinut carpato-dunărean, de care este legată organic Dobrogea, pentru eşirea la mare.

2. Toate fluviile Moldovei şi Munteniei spre Dobrogea.

3. Trecerea naturală a mocanilor transhumanţi.

4. Schimb de mărfuri pe mare.

b. Dela mare spre Dacia :

1. Vechile colonii maritime greceşti : Histria, Tomis, Callatis, Dyonisopolis, Odessos, etc.

2. Comptuarele geneveze şi veneţiene care aprovizionau nu numai Dobrogea ci întreg ţinutul carpato-dunărean.

C. Concluzii rezultate din trecutul istoric :

1. „Securitatea legăturii între cele două maluri ale Dunării de jos este o condiţie esenţială de pace şi securitate atât pentru Dacia cât şi pentru Dobrogea";

2. „Cu toa tă continuitatea teritorială a Dobrogei cu Peninsula Balcanică, istoria nu ne furnizează nici un exemplu de expansiune meridională la gurile Dunării care să nu fi fost o raţiune sau o voinţă de stat". (Radu Vulpe: op. cit. pag. 47)

3. Din popoarele care populează azi Dobrogea, numai Românii sunt rezultanta curentului firesc de expansiune (transversal) în vreme ce Tătarii, Turcii, Lipovenii, Găgăuţii, Bulgarii sunt rezultanta curentului longitudinal fiind o rămăşiţă a popoarelor care s'au perindat prin ţinutul dobrogean.

. . .

II. Considerente actuale :

1. Elementul românesc. Din cele mai îndepărtate timpuri Dunărea a fost axa etnică a poporului românesc. Cronicarul bizantin, Georgius Pachymer, scrie în anul 1186 : „Vlahii sau Românii care locuesc dela Ţarigrad până la Bizia şi mai încolo erau toţi de un neam cu Sciţii de peste Dunăre" (De Andronico seniore. Lib. I. cap. 37.). In secolul XI-XIV dela Constantinopol şi până la gurile Dunării o zonă destul de largă vecină cu Marea Neagră era locuită de o populaţie numeroasă de Vlahi pontici. (C. Brătianu : Populaţia Dobrogei, pag. 219).

Acest element românesc a fost exterminat de Amurat II după dezastrul dela Varna, iar în locul său, în Dobrogea şi Cadrilater, au fost colonizate elemente turceşti din Anatolia, pentru a asigura în viitor drumul strategic al Turcilor.

2. Elementul bulgăresc a fost adus în Dobrogea din inițiativa rusească în prima jumătate a veacului al XIX-lea și mai târziu după răr- boiul dela 1878 din voința colonizatoare a guvernelor dela Sofia , în Cadrilater. Dovezi :

a. Surse bulgărești :

Dr.Miletici,în studiul său documentat asupra populației bulgare din Dobrogea,publicat înainte de 1913,scrie : „Să credem că în Dobrogea,exceptând orașele,este o populație veche bulgărească,ar fi să ne înșelăm singuri. Bulgari autohtoni întâlnim numai dela linia Rusciuc - Varna spre sud". Iar pentru Dobrogea de sud scrie : „N'am putut găsi o singură localitate cu populație indigenă bulgară".Tot acest filolog bulgar,Dr.Miletici,scrie că „Populația bulgară a Dobrogei și din jurul Varnei,Silistrei și a Șumlei provine în marea sa majoritate dela sudul Bulgariei și din regiunile muntoase ale Balcanilor".

- Istoricul bulgar,C.Jencek,fost ministru al Instrucțiunii Publice, scria în anul 1911,vorbind despre structura populației a Bulgariei orientale că : „Elementul bulgăresc între Iantra și Marea Neagră este foarte slab reprezentat"... iar în regiunea Târnova,S,umla,Silistra, se călătorește ca într'o regiune turcească".

- D-rul St.Romansky,profesor la Universitatea din Sofia,care și el a ajuns la aceleași concluzii ca d-rul Miletici,Jencek,etc. scrie : „Creșterea numărului Bulgarilor în regiunea Varna-Silistra în ultimii 30 de ani se datorește faptului că Bulgarii originari din alte ținuturi,au înlocuit pe Turcii ce emigrau.

b. Surse străine :

- In comentariile marelui atlas al Imperiului Otoman,publicat de francezul L.Pelle în 1840,se constată că „Dobrogea este locuită de Turci dobrogeni".

- Francezul Camille Allard care a călătorit în Dobrogea în 1856,a găsit foarte puțini bulgari în această provincie.

- Intr'un raport oficial trimis în 1856 marelui vizir de guvernatorul Dobrogei,Mirza Said Pașa,se spune că populația acestei provincii este compusă din Turci,Tătari,Circasieni,Români,Lipoveni și Găgăuți. Bulgarii nu sunt trecuți în acest raport -dovadă că numărul lor era neînsemnat.

- Etnograful francez Lejean,care a studiat structura etnografică a Imperiului Otoman de acum câteva decenii,iată ce scria în studiul său : „Rasa bulgară n'are decât o slabă minoritate în Dobrogea".

- Germanul Kanitz,în lucrarea sa publicată în anul 1882,la Leipzig, înregistrează un număr neînsemnat de bulgari în Dobrogea.

c. Surse locale :

- Aproape întreaga toponimie a Dobrogei și a regiunii bulgărești Șumla-Varna,este turco-tatară și nomenclatura tuturor satelor,chiar acele locuite exclusiv de bulgari,este turco-tatară.

- Caracteristicile dialectale ale limbii vorbite de majoritatea locuitorilor bulgari din Dobrogea, arată proveniența lor tracică de dată recentă și astăzi încă se găsesc mulți bătrâni care își amintesc de locurile natale din Balcanii de sud de unde au venit.

- Cu ocazia verificării titlurilor de proprietate după răsboiul mondial în Cadrilater, s'a constatat că actele de naștere ale bulgarilor care stăpâneau pământul acum 40 sau 30 de ani în urmă, erau eliberate de primarii sau autoritățile bisericești - unele aflătoare în Bulgaria propriu zisă, ca de pildă orașele, Cotel, Gabrovo, Ghiumulgins; iar altele din diferitele localități ale Macedoniei de sigur, din localitățile din Macedonia locuite de o populație bulgară. (N. Batzaria, Universul, 12 Iunie 1939.)

Intrucât din toate aceste dovezi rezultă cu prisosință recenta infiltrație bulgară în Dobrogea, șoviniștii bulgari au încercat să prezinte ca populație de origină bulgară pe Găgăuți, care într'adevăr au fost așezați cu multe secole înainte în această provincie. Peste propaganda bulgară, Găgăuții încep să se trezească la conștiința lor națională. Iată ce scrie avocatul Mario Amira de origină găgăuz din Cavarna în ziarul „Türk Bizligi"(Uniunea turcă) dela Bazargic, organ al tinerilor turci : „Acțiunea de bulgarizare a Găgăuților este veche. Influența acestei propagande s'a văzut în mare măsură asupra copiilor de găgăuți cari umblă la școlile bulgărești. Cei ce ieșeau din aceste școli arătau sentimente bulgărești. Acestei situații trebuie să i se pună capăt".

Influența bulgară este deci de dată recentă. Mijloacele întrebuințate de bulgari față de populația turco-tatară au fost cu totul neomenoase. Procesul dislocării a fost mult ușurat prin faptul că proprietatea agricolă din această regiune (Cadrilater) era în stare embaticară (mirie) adică în drept aparținând statului și în fapt cultivatorilor care nu au decât dreptul de uzufruct pe un timp nemărginit. Din cauza aceasta mai ales față de situația cu totul înapoiată a populației turcești, nu existau documente și nici acte pentru a se dovedi un drept de proprietate embaticar așa cum se practica prin tradiție de veacuri. Le-a fost deci ușor bulgarilor noi veniți să uzurpe suprafețe întregi de pământ fără ca să lase bieților turci nici măcar posibilitatea de a-și apăra drepturile în justiție. In multe părți chiar s'a practicat sistemul de uzurpare colectivă a satelor turcești. Mijlocul întrebuințat era pe cât de ingenios pe atât de perfid și anume : cum ajungeau într'un sat turcesc „spurcau" puțurile aruncând în ele slănină sau carne de porc care după religia musulmană este cu desăvârșire interzisă credincioșilor. Populația turcească neavând altă posibilitate de alimentare cu apă, era silită să părăsească localitatea cu toate pământurile și gospodăriile ei și să se așeze cu deosebire în sate sau regiuni unde era apă curgătoare cu șipote a căror „spurcare" era mult mai anevoioasă.

Aşa se explică de ce populaţia turcească s'a îngrămădit în ultimile decenii ma i mult în satele cu şipote. Deasemenea mărturii elocvente de recenta aşezare a populaţiei bulgăreşti în comunele „pur bulgăreşti", sunt şi cimitirele turceşti care se găsesc la marginea acestor sate şi ca re indică pe lângă numele ce le poartă, origina lor turcească, arătând totodată întreaga tragedie a populaţiei turceşti dislocate. Acest proces de uzurpare susţinut şi încurajat de statul bulgar, era în plină desfăşurare în a nul 1913 când statul român a anexat Cadrilaterul prin pacea dela Bucureşti.

România n'a tolerat această situaţie de anarhie care dura în detrimentul unei vieţi stabile şi de progres în această regiune. Deaceea, imediat după răsboi, a reglementat situaţia proprietăţii, înlăturând forma perimată a embaticului (mirie). Prin legea Dobrogei noi din 1921(?) a reglementat proprietatea rurală consacrând în drepturi depline de proprietate pe două treimi din terenurile avute la acea dată în uzufruct de cultivatorii turci sau bulgari, rezervând restul de 1/3 pentru interesele naţionale. Pământul rezultat din aceste terenuri împreună cu terenurile dominiale ale statului, au fost destinate operei de colonizare care era menită să redea viaţă şi civilizaţie acestui ţinut părăginit cu populaţie rară şi înapoiată. Elementul colonizator a fost recrutat din două surse şi anume :

1. Din emigranţii Macedo-Români cari din cauza condiţiilor de trai imposibile ce li s'au creiat în Balcani, după pacea dela Bucureşti şi cu deosebire în urma schimbului de populaţie dintre Turcia, Grecia şi Bulgaria, au venit să ceară azil în Ţara Mumă.

2. Din elementele româneşti din Valea Timocului şi Munţii Rodopi refugiate din Bulgaria din cauza persecuţiilor de acolo.

3. Din elementele din stânga Dunării, în special mocani cari de mult erau în aceste ţinuturi fără să fi fost împroprietăriţi precum şi vechi combatanţi cărora nu li s'a dat lot de împroprietărire în Vechiul Regat.

Posibilităţile de colonizare s'au mărit simţitor prin emigrarea de bună voie a turcilor care formau grosul populaţiei cu deosebire în Dobrogea de sud. Pe aceste terenuri aşteaptă să fie colonizaţi sute de Români din Peninsula Balcanică a căror existenţă etnică este grav primejduită prin politica şovinistă dusă de statele balcanice, Bulgaria , Grecia, Jugoslavia, rămânând astfel ca Dobrogea meridională să servească de azil pentru refugiu a acestei populaţii sacrificate prin împărţirea Macedoniei. In actuala conjunctură internaţională, romanizarea Dobrogei întregi prezintă o importanţă deosebită şi pentru celelalte puteri europene, cointeresate la gurile Dunării.

Ca şi în trecut, după o pauză relativ scurtă, a continuat să existe un imperialism al slavilor dela sud (Iugoslavi şi Bulgari). Acest imperialism s'a manifestat sub diverse forme : a) social-agrariană; b) iredentistă; c) comunistă. Factorul comun al acestor manifestări este -

sentimentul panslav care este răspândit şi adânc înrădăcinat în massele largi ale populaţiei slave din Balcani. După încheerea tratatului de a miciţie perpetuă între Bulgaria şi Jugoslavia, acest sentiment tinde să ia aspecte din ce în ce mai concrete şi cu eficacitate politică. Acest panslavism al slavilor dela sud, ale cărui legături spirituale şi chiar politice cu slavii dela nord n'au slăbit niciodată, poate să ia sub imboldul diplomaţiei engleze şi lojilor masonice, o amploare care va fi de natură să determine incalculabile consecinţe politice. Sub această nouă formă, anumite puteri din Occident ar încerca să împiedice fireasca sferă de influenţă a Italiei şi a Germaniei în sud-estul european.

Deaceea încurajarea revizionismului bulgar în Dobrogea făcută de unele ziare din statele totalitare, pare de neînţeles întrucât asigurarea existenţei a singurului coridor etnic care ar uni pe slavii dela sud cu cei dela nord, ar periclita nu numai eşirea la mare a României dar şi interesele vitale ale statelor neslave, atât la gurile Dunării cât şi în Balcani.

In concluzie, cordonul slav în Dobrogea nu numai că nu trebueşte menţinut dar trebuie iremediabil rupt, fapt care astăzi nu este aşa de greu, întrucât populaţia autohtonă cea mai numeroasă, atât în Dobrogea meridională (Cadrilater) cât şi în regiunea învecinată bulgară, Şumla-Varna, este turco-tatară, bulgarii nereprezentând decât 1/3 din populaţie ia r golurile determinate de plecarea turcilor, pot fi umplute cu elemente româneşti de peste hotare şi în special din Bulgaria a căror viaţă a devenit insuportabilă în acea ţară.-

Berlin, 9 Februarie 1940. C. P.

II. DREPTATEA ROMÂNEASCĂ ASUPRA TRANSILVANIEI EŞITĂ DIN CIFRE. (10)

Găsim necesar să reamintim câteva date statistice în legătură cu problema minorităţilor din Transilvania pentru ca legionarii să aibă la îndemână unele elemente esenţiale pentru judecarea situaţiei, astăzi când se pune problema revizuirii :

După recensământul din 1930 populaţia Transilvaniei este de - 5.543.250 locuitori astfel :

1. Transilvania propriu zisă cuprinde judeţele: Alba, Braşov, Ciuc, Cluj, Făgăraş, Hunedoara, Mureş, Năsăud, Odorhei, Sibiu, Someş, Târnava-Mare, Târnava-Mică, Trei-Scaune şi Turda. Această regiune are o suprafaţă de 57.807 km.2 şi o populaţie de 2.870.751 locuitori dintre cari 1.657.973 (57,7 %) sunt Români; 826.796 (28,8 %) Maghiari; 237.266 (8,3 %) Germani; 65.123 (2,3 %) Jidani, iar restul este compus de Slova ci, Ruteni, Sârbi, etc.

2. Regiunea Crişana-Maramureş cuprinde judeţele : Arad, Bihor, Maramureş, Sălaj şi Satu-Mare având o suprafaţă de 26.000 km.2 şi o populaţie de 1.733.062 locuitori dintre care 1.037.463 (59,9 %) sunt Români; 429.076 (24,8 %) Maghiari; 83.226 (4,8 %) Germani; 102.042 (5,9 %) Jidani, iar restul este compus de Slovaci, Ruteni, Sârbi, etc.

3. Regiunea Banatului cuprinde judeţele: Caraş, Severin şi Timiş-Torontal având o suprafaţă de 18.393 km.2 şi o populaţie de 939.437 locuitori dintre care 510.825 (54,4 %) sunt Români; 97.903 (10,4 %) Maghiari; 223.130 (23,7 %) Germani; 11.256 (1,2 %) Jidani, restul populaţiei fiind format de alte neamuri dintre care Sârbi în număr de 23.907 reprezintă 2,05 %) din totalul populaţiei acestei regiuni.

Unirea Ardealului la regatul României s'a realizat înainte de Tratatul de la Trianon, pe baza principiului auto-determinării popoarelor. Românii au votat pentru unire la 1 Decembrie 1918 la marea Adunare de la Alba-Iulia, Saşii la Adunarea lor ţinută la Mediaş la 8 Ianuarie 1919 şi Şvabii la Adunarea de la Timişoara care a avut loc la 16 August 1919 după evacuarea regiunii de către armatele sârbeşti.

Pentru unire au votat 67,7 % din populaţie adică 57,9 % Români şi 9,8 % Germani .

Cum sunt repartizate minorităţile :

I.-Maghiarii 1.353.675 reprezentând 24,4 % din întreaga populaţie a Ardealului formează două grupe distincte :

a. Secuii care ocupă judeţele Odorhei, Ciuc şi Trei-Scaune unde au majoritate absolută şi o parte din judeţele Mureş, Braşov şi Târnava-Mică. Numărul lor se ridică la 552.347 suflete şi formează 42,2 % din populaţia totală a Maghiarilor din Ardeal.

b. Ungurii propriu ziși în număr de 801.328, 57,8 % din totalul populației maghiare sunt risipiți în restul Ardealului și nu formează în nici un județ majoritatea relativă a populației.

Din 4.082 comune rurale ce posedă Ardealul și departamentele vecine, Ungurii formează majoritatea absolută în 737 localități, (18 %), Românii în 2918 (73,92 %), Germanii în 266 (6,5 %) și celelalte naționalități în 65 localități (1,56 %). Procentul Maghiarilor la orașe este de 39,77 % din totalul populației urbane.

II. Germanii 543.622 suflete și formează 9,8 % din populația Ardealului. Se împart în 3 grupe: a). Sașii în număr de 237.266 răspândiți în județul Brașov, 19,9 % din totalul populației; Târnava-Mare 39,8 %; Târnava-Mică 16,1 %; Năsăud 14,4 %; Făgăraș 12,5 %; Alba 3,5%; Hunedoara 2,5 %; Mureș 3,9 %; b). Șvabi 275.349 suflete repartizați astfel: 52.219 în județul Arad, 25.628 județul Caraș, 23.053 județul Severin și 174.449 județul Timiș-Torontal; c). Germanii din Satu-Mare 9.505 suflete, județul Maramureș 3.239 și Sălaj 15.975.

III. Jidanii în număr de 178.421 formează 3,2 % repartizați astfel: jud. Maramureș, 33.798 (20,9 %); Satu-Mare, 23.907; jud. Bihor, 21.982; jud. Sălaj, 13.321; jud. Someș, 10.497; jud. Cluj, 17.135. Majoritatea

Marea majoritate de 64,8 % din populația jidovească este fixată la oraș.

C. P.

III. ROMÂNII DE PESTE HOTARE. (11)

După noile frontiere impuse României în ultimile luni, numărul Românilor de peste hotare a crescut considerabil.

Astfel la cele aproape 2.000.000 de Români cari trăiau în state străine (Rusia Sovietică, peste 800.000, Bulgaria 150.000, Iugoslavia 332.000 fără Aromâni, Ungaria 60.000, Albania 80.000, Grecia peste 350.000, America 150.000 etc.) se mai adaugă cei peste 2.000.000 de Români înglobați de Rusia Sovietică prin răpirea Basarabiei și a Bucovinei și cei peste 1.200.000 de Români cedați Ungariei după recentul arbitraj de la Viena.

Astăzi un total de peste 5.000.000 de Români sunt sortiți să trăiască sub stăpâniri străine. Numărul lor reprezintă mai mult decât un sfert din totalul neamului românesc.

Numai acest fapt este suficient să arate în mod obiectiv că o mare și dureroasă problemă stă deschisă pentru neamul românesc. Este o problemă care privește însăși existența acestui neam.

Cum se va tinde spre soluționarea acestei probleme nu este locul și nici momentul să se arate aci, fiindcă aceasta este în funcție de împrejurări. Se pot însă preciza de pe acum două lucruri:

1. România în cadrul actualelor granițe nu mai are capacitatea de a absorbi prin repatriere întregul număr al Românilor rămași peste hotare.

2. Baza soluției viitoare și definitive va trebui să o ofere principiul fixat de Führer prin cuvântarea ținută în fața Reichstagului la 6 Octombrie 1939 când a propus ca „cea mai importantă sarcină: o nouă ordine a condițiilor etnice,adică strămutarea naționalităților în așa fel încât liniile demarcate să fie mai bune decât cele de astăzi".

N'ar fi deci nici un motiv ca la creearea definitivă a nouei ordine europene aceste preocupări să nu-și găsească obiectiv și integral aplicarea,dat fiind sincera preocupare a puterilor „Axei" de a stabili în mod real pacea în acest sector.

Deaceea înăbușindu-ne toată durerea,trebuie să privim evenimentele cu calm și să sperăm că într'o zi se va face dreptate și pentru neamul românesc.

Până atunci să ne gândim la frații noștri ce trec sub stăpâniri străine. Printre ei se găsesc masse întregi de legionari cari au luptat și crezut în România Legionară. De acești frați nu vom putea fi niciodată despărțiți sufletește. Ne-au înfrățit lupte grele și suferințe comune. Legămintele noastre le-au cimentat sângele și osemintele amestecate care zac în gropile comune de la Ciuc, Vaslui, Râmnicul-Sărat, Brașov și alte atâtea părți din cuprinsul Țării cari astăzi se înstrăinează. Aceste gropi comune sunt temelia unității românești care nu va putea fi sdruncinată niciodată.

Berlin, 2 Septembrie 1940. C. P.

6). **Expunere**
**în legătură cu noua acţiune de captare
a lui Carol al II-lea.** (12)

Camarazi,

V'am convocat astăzi, în ziua înfiinţării Legiunei, spre a vă pune la curent cu situaţia creiată Ţării şi Legiunei de ultimile evenimente şi spre a lua cunoştiinţă de liniile de conduită ce se fixează pentru străbaterea acestor grele împrejurări. Din considerentele ce voi expune mai jos va rezulta şi răspunsul ce urmează a se da delegaţiei formată din camarazii Stoicănescu şi Borobaru cari au venit să ne cheme în Ţară.

Faza întâia de acţiune preventivă pentru evitarea catastrofei statului român, prevăzută de Căpitan încă din anul 1936 când a adresat cunoscutul memoriu regelui Carol al II-lea, a luat sfârşit prin victoriile militare germane şi prin capitularea Franţei. In tot acest interval de timp Legiunea a făcut cele mai mari jertfe, pentru a abate politica oficială românească de pe drumul fatal al catastrofei. Totul însă a fost în zadar. Regele Carol şi clica lui de politicieni total aserviţă intereselor iudaice şi hrubelor masonice, au continuat această politică nefastă pentru interesele româneşti, cu o pornire plină de mişelie. Acest lucru a determinat statele „Axei" să-şi apropie statele limitrofe cu ţara noastră, susţinându-le, cu toate că interesele lor fundamentale reclamă o Românie mare la gurile Dunării.

Acum când victoria lor prevăzută de intuiţia genială a Căpitanului pare asigurată, România şi poporul român riscă să ispăşească dureros toate greşelile şi crimele comise de o clasă conducătoare inconştientă, vândută şi înstrăinată. Ţara se găseşte într'o mare primejdie. Şi singurul sprijin pe care-l mai poate avea în aceste grele momente este numai capitalul suferinţei şi jertfelor legionare. Grija ca acest capital să nu fie folosit lăturalnic sau irosit în zadar, trebuie să formeze preocuparea de căpetenie a fiecărui legionar.

În noua fază mult mai tragică în care intrăm acum, trei sunt direcţiile spre care se pot îndrepta eforturile legionare :

1. Una imediată de evitare a dezastrului. Principal : dacă se capătă certitudinea că prin aportul capitalului suferinţei legionare - în orice condiţii - se salvează integritatea teritorială a ţării noastre, trebueşte adus acest aport chiar dacă printr'un asemenea act s'ar irosi în întregime capitalul legionar.
2. In viitorul apropiat pentru atenuarea dezastrului.
3. In viitorul mai îndepărtat pentru repararea dezastrului.

In cadrul acestor preocupări esenţiale a căror coordonare şi dozare este în strânsă legătură cu momentul şi conjunctura politică,trebue multă precauţie pentru ca nu cumva sub dorinţa de a face unele neînsemnate atenuări,să se rişte ca întreaga Mişcare să fie strivită în compromis sub păcatele şi greşelile politicianiste acumulate şi cari acum vin la scadenţă. Acest lucru ar însemna un ireparabil dezastru pentru neamul românesc.

După structura care a luat-o în ultima prigoană şi mai ales după cadrele care au rămas după masacrul din Septembrie trecut,Mişcarea Legionară dispune de trei categorii de elemente :

1. Cadrele refugiate în străinătate care pot gândi şi acţiona pe linia legionară într'o mai mare libertate.

2. Cadrele rămase în ţară care totdeauna şi-au exprimat alte gânduri decât cele reale sub imperiul forţei,întrucât cei care au vorbit deschis a u fost împuşcaţi.

3. Elementele simpatizante care nu se manifestă decât în conjuncturi favorabile.

Din cauza acestei situaţii,ori de câte ori s'au ivit cazuri de orientare,sarcina a căzut pe grupul liber şi aceasta nu pentru motivul că ar avea în sânul său elemente mai calificate,ci numai pentru faptul că elementele acestui grup pot judeca neconstrânse direct. Aşa,s'a procedat de pildă în fixarea atitudinii din 24 Martie 1940(13) când s'a pus tot o chestiune de orientare. O asemenea obligaţie şi din cauza împrejurărilor devenită mult mai grea,apasă şi astăzi pe umerii noştri.

Cum se prezintă situaţia acum ?

1. Din elementele care sunt la îndemână ne-am făcut convingerea că soarta României a fost deja hotărâtă. Astăzi ea nu poate fi schimbată esenţial. Dacă totuşi ar exista unele şanse şi aceste sunt excluse dacă se lucrează în combinaţie cu regele Carol al II-lea.

Pentrucă :

a. Orice schimbare s'ar aduce în România ea nu este reală sau crezută drept reală atâta timp cât se face sub egida regelui Carol al II-lea. Astfel dacă în noua conjunctură politică puterile Axei care astăzi devin stăpâne pe situaţie,ar vroi să aibă sectorul românesc garantat pentru sfera lor de influenţă,nu regele Carol le-ar putea oferi această garanţie,mai ales că el continuă să fie deţinătorul efectiv al întregei puteri în stat.

b. Toată politica externă românească care a fost plină de mişelie iudaică dusă împotriva Germaniei naţional-socialiste şi Italiei fasciste a fost condusă personal de însuşi Carol al II-lea,încât astăzi sau mai ales mâine când aceste state nu vor avea nici un considerent să menajeze România,dat fiindcă simţul moral şi sentimentul de onoare şi chiar de vendetă este cu mult mai ridicat ca la poporul român,va constitui un real impediment atâta timp cât reprezentantul acestei politici vechi va sta în fruntea nouei orientări.

c. Dealtfel după cum s'a organizat comitetul central de organizare al noului Partid al Națiunii unde figurează oameni ca Ghelmegeanu și Andrei notorii masoni, și după unele tatonări și combinații ce par a se face la Moscova sub egida Angliei, rezultă că nici astăzi regele Carol n'a renunțat la politica dubioasă de până acum. Poate aceasta se datorește și în mare parte convingerii despre situația precară pe care o are în mod personal și nu este exclus ca în **ultimă** analiză toată manevra din ultimul timp să termine prin totala nimicire a cadrelor legionare.

Pentru aceste considerente ar fi o adevărată crimă dacă toate cadrele legionare ar fi angajate într'o întreprindere extrem de dubioasă chiar dela începutul ei. Deaceea pentru cazul întâiu acțiunea de evitare a dezastrului nu poate avea șansă de reușită decât numai dacă în interesul Țării, al Dinastiei și al Neamului românesc regele face un sacrificiu și abdică(14) în favoarea Voevodului Mihai care se bucură de simpatii în generația tânără și care poate face în mod real o nouă orientare morală și politică atât pe planul intern cât și pe cel extern.

II. Pentru acțiunea de atenuare a dezastrului se pot întrebuința cu mai mult folos elementele de simpatizanți care pe lângă faptul că pot conlucra cu regele Carol al II-lea dar în general sunt mai competenți în materie de guvernare obișnuită lăsându-se bine înțeles toată răspunderea regelui pentru scadența propriilor sale erori. Și în acest caz va trebui să se aibă grije ca simpatizanții să fie folosiți de Mișcarea Legionară și nu ei să folosească Legiunea pe drumul compromisurilor personale.

III. Pentru acțiunea de reparare a dezastrului, în cazul când vom avea nenorocirea să vedem cum se așează pe corpul neamului românesc noi nedreptăți, Mișcarea Legionară nu numai că va trebui să pună chestiunea răspunderilor dar în acelaș timp trebuie să fie conștientă că numai ea prin imensele ei jertfe și prin spiritualitatea ei poate constitui focarul și dinamul care să ridice din nou în picioare neamul românesc. Pentru acest motiv s'ar face o adevărată crimă dacă tot capitalul moral ieșit din jertfa Căpitanului și a sutelor de camarazi căzuți în lupte ar fi irosit pentru a salva nu Țara ci tocmai pe autorul moral și material care a provocat dezastrul ....
..................................(15)

Pentru cei care înțeleg să rămână mai departe pe poziția fixată la 24 Martie a.c., li se recomandă să depună toate eforturile pentru a informa cercurile care vor hotărî noua soartă a Europei, de dreptatea neamului românesc de a sta în actualele lui granițe firești invocând imensele jertfe legionare care au contribuit și ele în sectorul sud-estului european pentru biruința lumii noi.

Acestea sunt, în rezumat, rațiunile de ordin strict politic care determină atitudinea de neaderare la cele ce într'un mod atât de suspect se petrec în Țară. Nu s'a făcut caz de motive de ordin moral spre a nu se influența în mod sentimental o hotărâre care trebuie să fie determinată numai de considerente de ordin politic...............................
....

Berlin, 24 Iunie 1940. Cdt.Leg. Const. Papanace

Pozitia

7). Mişcării Legionare faţă de autorii

dezastrului Ţării. (16)

Prin memoriul adresat regelui Carol al II-lea în luna Maiu 1936 Căpitanul îngrijorat de drumul greşit în care persevera politica oficială a statului român a spus răspicat :

„Tot ce fac politicianii români în politica externă fac pe carnea, pe sângele şi pe răspunderea noastră. Bine sau rău,ei şi-au trăit viaţa. De acum urmează a noastră.

„Este îngrozitor ca faptele şi atitudinile lor de astăzi să atragă o mare răspundere pe umerii generaţiei noastre. Este cutremurător să ne gândim că noi tineretul de astăzi ar fi să fim condamnaţi de a asista la împărţirea sau ciuntirea României Mari,pentru a plăti păcatele unei infame politici externe.

„De aceea socotesc că noi tineretul am face un act de laşitate dacă în aceste ceasuri hotărâtoare pentru viitorul nostru,n'am avea curajul să ne ridicăm şi să facem ca glasul nostru să fie auzit.

„Supunem deci Majestăţii Voastre gândurile noastre : Cerem ca Majestatea Voastră să pretindă tuturor celor ce conduc sau îşi manifestă păreri cu privire la politica externă a României să declare că răspund cu capul pentru directivele pe care şi le însuşesc. Aşteptăm deasemenea acest gest de mare curaj şi de mare cavalerism şi din partea Majestăţii Voastre,în ceeace priveşte linia Regală de politică externă a României.

„In acest mod,în momentul unei eventuale catastrofe Ţara ar cunoaşte : şi cui aparţin răspunderile şi natura sancţiunei".

Pentru aceste mari adevăruri rostite cu hotărâre şi bărbăţie Mişcarea Legionară a fost supusă celui mai îngrozitor regim de nimicire fizică şi morală. Căpitanul a fost masacrat mişeleşte în lanţuri şi sute de camarazi dintre cei mai curaţi şi viteji,floarea generaţiei noastre au fost măcelăriţi şi corpurile aruncate pe la toate răspântiile spre a fi scuipate de jidani sau mâncate de câini.

Adevărurile mărturisite însă n'au putut fi înăbuşite. După patru ani de politică externă plină de mişelie şi inutilă vrăjmăşie dusă de Carol al II-lea şi întreaga clasă conducătoare iudaizată şi masonizată faţă de puterile naţionaliste,a venit vremea ca Ţara nevinovată să ispăşească toate aceste greşeli criminale.

Eri pământul Basarabiei şi Bucovinei a fost cotropit de duşmanul nostru de moarte,Rusia cu care regele Carol al II-lea sub egida iudaismului,a conspirat tot timpul şi cu care nu este exclus să uneltească şi acuma după felul suspect cu care a cedat Basarabia. Alţi duşmani de moarte stau gata să sfâşie din teritoriul Ţării.

Din cauza „infamei politici externe" care s'a dus <u>personal</u> de regele Carol al II-lea,România se găseşte în aceste ceasuri grele singură şi părăsită în mijlocul furtunei.Catastrofa poate fi totală şi inevitabilă.

In faţa acestor nenorociri pe care el singur le-a provocat Ţării, regele Carol al II-lea nu numai că n'are curajul răspunderii şi elementarul cavalerism de a trage consecinţele greşelilor sale proprii abdicând,aşa cum cer interesele Ţării,ale Dinastiei şi ale Neamului; dar perseverează diabolic în ele şi abuzând de dragostea de Ţară a tineretului român pe care îl are zălog în Ţară,încearcă noi diversiuni spre a se crampona de un tron pe care nu-l merită,compromiţând ultima rezervă pe care o mai are Ţara : capitalul dreptăţii şi al jertfelor legionare.

In interesul Neamului,al Dinastiei şi al Ţării,acest lucru trebueşte impiedicat.

Pentru aceste considerente precum şi pentru motivele arătate în actul dela 24 Martie şi cele expuse în şedinţa colectivă din 24 Iunie a.cr. se fixează următoarea atitudine în legătură cu ultimile evenimente :

1. Se consideră direct responsabil de dezastrul cauzat Ţării,regele Carol al II-lea şi politicianii săi iar atenuarea şi repararea acestui dezastru nu se va putea face,atâta timp cât aceşti principali vinovaţi nu vor fi înlăturaţi din viaţa publică românească.

2. Capitalul spiritual şi dinamismul Mişcării Legionare,singurul reazăm al Neamului pentru vremurile grele în care am intrat,nu numai că nu poate fi folosit de Ţară dar riscă să fie irosit în zadar dacă se va pune la dispoziţia regelui care a patronat asasinarea Căpitanului.

3. Prezenţa mai departe în fruntea Ţării a regelui Carol al II-lea considerat drept unealta cea mai docilă a plutocraţiei iudaico-masonice care se prăbuşeşte astăzi,a constituit piedica cea mai serioasă pentru apărarea dreptăţii poporului român la noua ordine a Europei noi. Deaceea abdicarea lui este cerută de interesele superioare ale Ţării. Pentru aceste motive :

1. Nici un legionar care nu se găseşte prizonier în mâinile poliţiei lui Carol al II-lea nu trebuie să se înscrie în aşa zisul partid al Naţiunii adică ultima diversiune inventată de Carol al II-lea prin care încearcă să se salveze împreună cu politicienii săi.

2. Nici un legionar aflat în străinătate nu trebuie să se întoarcă în Ţară mai ales că încă nu sunt lămurite adevăratele intenţii ce le urmăreşte regele Carol faţă de Mişcarea Legionară.

3. Incepând de astăzi toţi legionarii aflaţi în străinătate se consideră mobilizaţi spre a apăra cauza neamului românesc,acolo unde va fi necesar.

4. Toţi legionarii care înţeleg să rămână mai departe pe linia de luptă a Mişcării trasată de Căpitan,vor lua cunoştinţă de cele arătate mai sus şi vor semna.

Dat în Berlin, 30 Iunie 1940. C. P.

Pgina documentară

8). PENTRU ABDICAREA LUI CAROL AL II-LEA

RĂSPUNSUL

trimis la București de către Legionarii din străinătate,
spre a fi înmânat Regelui Carol al II-lea. (17)

MAJESTATE,

Diferiți emisari al Majestății Voastre au cerut în repetate rânduri să ne reîntoarcem în Țară.

Iată răspunsul nostru :

In Septembrie 1936, Corneliu Zelea Codreanu, Căpitanul nostru, îngrijorat de drumul greșit în care perseverați în politica internă și externă a Țării, V'a înaintat profeticul memoriu, în care printre altele, spunea răspicat următoarele :

"Tot ce fac politicienii români în politica externă fac pe carnea, pe sângele și pe răspunderea noastră. Bine sau rău, ei și-au trăit viața. De acum urmează a noastră.

"Este îngrozitor ca faptele și atitudinile lor de astăzi să atragă o mare răspundere pe umerii generației noastre.

"Este cutremurător să ne gândim ca noi tineretul de astăzi ar fi să fim condamnați de a asista la împărțirea sau ciuntirea României Mari, pentru a plăti păcatele unei infame politici externe.

"De aceea socotesc că noi tineretul am face un act de lașitate, dacă în aceste momente hotărâtoare pentru viitorul nostru, n'am avea curajul să ne ridicăm și să facem ca glasul nostru să fie auzit.

"Supunem deci Majestății Voastre gândurile noastre.

"Cerem ca Majestatea Voastră să pretindă celor ce conduc sau își manifestă păreri cu privire la politica externă a României, să declare că răspund cu capul pentru directivele pe cari și le însușesc.

"Așteptăm deasemenea acelaș gest de mare curaj și de mare cavalerism și din partea Majestății Voastre, în ceeace privește linia regală de politică externă a României.

"In acest mod, în momentul unei eventuale catastrofe, Țara ar cunoaște : și cui aparțin răspunderile și natura sancțiunei".

Aceste mari adevăruri n'au fost ascultate de Majestatea Voastră. Ați dus personal, mai departe „infama politică externă", cu toate că interesele Țării cereau altfel.

Aservit complect intereselor iudeo-masonice, ați respins rând pe rând, toate ofertele germane de garantare a integrității teritoriale a Țării noastre. Astfel : Ați respins propunerile făcute de Mareșalul Göring în toamna anului 1934 prin D-l Petrescu-Comnen, și repetate în 1936 printr'un cunoscut om politic român. (18). Deasemenea ați respins

popunerile făcute 8 luni mai târziu de către Führer însuşi tot prin acelaş om politic care a înfăţişat şi un text scris. Cu prilejul vizitei ce aţi făcut-o la Berchtesgaden, Führerul personal, trecând peste toate provocările Majestăţii Voastre V'a oferit din nou prietenia şi colaborarea Germaniei pentru înarmarea şi apărarea României, ofertă care însă nici de data aceasta n'a fost luată în seamă.

Dar pornirea Majestăţii Voastre nu s'a oprit aici. Pentru a da internaţionalei iudeo-masonice, căreia Majestatea Voastră îi este cu totul şi astăzi robit, siguranţa că nici în viitor nu se va schimba făgaşul politicei cerută de ea, aţi hotărât exterminarea Mişcării Legionare şi a Căpitanului său.

Şi astfel la instigaţiile jidoafcei Lupescu şi cu întreaga complicitate a politicienilor servili şi lipsiţi de conştiinţă, a căror turpitudine le-o cultivaţi de zece ani încoace, aţi montat acele ticăloase procese împotriva Căpitanului şi a legionarilor săi, cari vor rămâne drept cele mai ruşinoase şi întunecate pagini ale istoriei noastre.

Numai marele sentiment de răspundere şi grija Căpitanului de a nu a runca Ţara în convulsiuni interne, după urma cărora s'ar fi folosit duşmanii care pândeau la graniţă - mai ales că ştia precis că V'aţi asigurat chiar o intervenţie armată rusească - l'au determinat să nu opună nici o rezistenţă şi să prefere calea martirajului.

Acest sentiment de răspundere nu l'aţi avut nici Majestatea Voastră şi nici politicienii cari V'au asistat.

De aceea aţi mers din crimă în crimă. Aţi pus la cale măcelărirea Căpitanului; aţi ordonat asasinarea camarazilor din lagăre şi închisori şi aţi dat Ţării acel spectacol îngrozitor şi sadic, al trupurilor sfinţite de torturi şi chinuri, asvârlite la răspântii spre a fi scuipate de jidani sau mâncate de câini.

Pe plan extern aţi continuat cu aceiaşi lipsă de răspundere politică de mişelească vrăjmăşie faţă de statele revoluţiilor naţionale. La ordinul iudeo-masoneriei, aţi oferit drum de trecere pentru oştile Satanei iar în ultimul an, de patru ori aţi fost gata de a arunca Ţara în război cu ocazia campaniilor din Polonia, Norvegia, Belgia şi Franţa. Numai fulgerătoarele victorii germane V'au dejucat intenţiile şi V'au zădărnicit planurile.

Acest infam joc este astăzi bine cunoscut, mai ales în străinătate, iar din felul suspect cum aţi cedat Basarabia şi Bucovina, după ce luni dearândul aţi respins sugestiile şi mijlocirile avantajoase Ţării, rezultă că în duceţi mai departe sub aceleaşi nefaste şi ticăloase îndemnuri. Agitaţiile iudeo-comuniste pe care le toleraţi în Ţară, arată intenţiile Voastre întunecate.

A venit însă vremea când Ţara nevinovată trebuie să ispăşească păcatele şi crimele Majestăţii Voastre. Basarabia şi Bucovina ne-au fost smulse tocmai de către aceia cu care aţi conspirat ani dearândul împotriva statelor naţionaliste. Alte provincii sunt pe cale de a fi sfâşiate din trupul Ţării.

Lanţurile robiei iar se lasă greu pe corpul istovit al neamului nostru. Aici ne-a adus politica de corupţie, turpitudine, jaf şi crime a celor zece ani de nefastă domnie a Majestăţii Voastre. Falimentul este total. Dezastrul poate deveni ireparabil.

Este timpul să vă spunem răspicat adevărul :

Cu Majestatea Voastră pe tronul Ţării nu pot fi apărate interesele neamului românesc în faţa nouei ordini europene creiată de revoluţiile naţionale.

Cu Majestatea Voastră pe tronul Ţării nu se poate stârpi corupţia şi nici nu pot fi traşi la răspundere jefuitorii avutului public cu cari tot timpul aţi conlucrat, lăsând Ţara dezarmată.

Alături de Majestatea Voastră, omul hrubelor masonice, nu va putea niciodată înflori acea lume nouă, sănătoasă, mândră şi demnă pe care a făurit-o Căpitanul şi care singură va putea lua asupra sa greaua sarcină de a îndrepta nenorocirile pricinuite Ţării de Majestatea Voastră.

Rămânerea mai departe a Majestăţii Voastre în fruntea Ţării, primejdueşte însăşi existenţa ei.

PLECAŢI MAJESTATE !

Singurul bine care îl mai puteţi face Fiului Vostru, Dinastiei şi Ţării care V'a răbdat atâtea nebunii şi păcate, este :

SĂ ABDICAŢI !

Mişcarea Legionară poate lua răspunderea să întremeze sufletul naţiei şi să vindece rănile Ţării cauzate de greşelile şi păcatele Majestăţii Voastre.

Acesta, Majestate, este singurul răspuns ce ni-l îngăduie să-l dăm iubirea de Ţară, onoarea noastră de legionari şi Căpitanul cu toţi camarazii noştri asasinaţi din porunca Majestăţii Voastre.

Berlin, 3 August 1940.

Comandant Legionar
CONST. PAPANACE
Comandant Legionar
GH.DRAGOMIR-JILAVA
Comandant Legionar
N.G. ŞEITAN
Comandant Ajutor
Ing.N.HORODNICEANU
Comandant Ajutor
VIOREL TRIFA
Comandant Ajutor
Av.STANICEL STELIAN
Comandant Ajutor
Ing.N.M.SMARANDESCU
Instructor Legionar
HANU TRAIAN
VEREŞ LAURENŢIU

Comandant Legionar
Preot I.DUMITRESCU
Comandant Legionar
ALEXANDRU CONSTANT
Comandant Legionar
IOAN VICTOR VOJEN
Comandant Legionar
Dr. VICTOR SILAGHI
Instructor Legionar
Dr. GH. CIOROGARU

ALEX. STROESCU

VIRGIL MIHAILESCU

AL. POPOVICI

....

9). CTITORIA CAPELEI ORTODOXE LA BERLIN (19)

IN NUMELE TATĂLUI ȘI AL FIULUI ȘI AL SFÂNTULUI DUH, AMIN.

Astăzi, 13 Septembrie 1940.

Subsemnații legionari, aruncați de vitregia vremii ca refugiați politici în vâltoarea acestui mare oraș, am simțit din primul moment nevoia sufletească a Sfântului Locaș de închinare unde să ne rugăm lui Dumnezeu pe graiul și în legea noastră strămoșească.

Dându-ne seama că o Sf. Biserică Română Ortodoxă ar fi o mare bucurie : iar corespunde unei mari lipse pentru Românii cari trăesc aici de ani de zile, sau trec vremelnic, ca și pentru aceia cari pe viitor vor popula în număr tot mai mare această însemnată capitală a Europei, am hotărât astăzi, 13 Septembrie 1940, ziua Sfântului Corneliu Sutașul și a eroului neamului nostru, Corneliu Zelea Codreanu, să punem începutul Sf. Biserici creștine ortodoxe din Berlin, cu hramul Sf. Arhanghel Mihail, în a cărui oaste ne-am legat să luptăm împotriva puterilor întunericului ce săpau la temelia Bisericii și a Neamului nostru.

Infăptuim acest Sfânt Locaș ca prinos de mulțumire adus lui Dumnezeu și Sf. Arhanghel Mihail pentrucă ne-a ajutat să ajungem la biruința legionară spre fericirea Neamului și salvarea Sfintei noastre Biserici.

Ne înălțăm astăzi cu gândul la marele ctitor al tinerelor suflete românești, al bisericii vii a neamului nostru, Corneliu Zelea Codreanu, ce a înoit neamul și biserica în turnătoria credinței strămoșești și care prin duhul lui de sus din cer ctitorește și acest Sf. Locaș, pentru care îl înscriem în procesul verbal de înființare, spre a fi pomenit de toți slujitorii ce vor oficia în acest Sf. Altar ca prim ctitor al Bisericii Ortodoxe din Berlin.

S'a oficiat astăzi Sf. Aghiasmă și Sf. Leturghie de către Pr. Ștefan Palaghiță în prezența noastră. S'a oficiat deasemeni parastasul pentru pomenirea Căpitanului și a tuturor legionarilor morți pentru Patrie și Sf. Biserică.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces verbal în trei exemplare, dintre cari unul se va păstra în arhiva bisericii din Berlin, altul se va trimite Sf. Patriarhii din București, iar al treilea se va păstra de noi.

Semnează : Elena Corneliu Zelea Codreanu; Const. Papanace; Gh. Dragomir-Jilava; Nicolae Șeitan; Silaghi Victor; Alex. Constant; Pr. I. Dumitrescu-Borșa; Ion Victor Vojen; Horodniceanu Nicolae; N.M. Smărăndescu; Trifa Viorel; Stănicel Stelian; Hanu Traian; Mihailescu Virgil; Popovici Alexandru; Smultea Ilie; Vereș Laurențiu; Ciorogaru Gh.; Popa Ion; Tolcea Ion; Metzenrath Matei; Plițcu Traian; Silion Tiana; Dragomir Anghel ; Avram Alexandru; Banciu Mircea; Brătianu Adrian; Caraivan Iordan; Jipa Ion; Ponta Petre; Vasiu Iosif și Parohul Capelei din Berlin, Pr. Ștefan Palaghiță.

10). TELGRAME TRIMISE DE GRUPUL LEGIONARILOR DIN BERLIN, PRIMULUI MINISTRU, GENERAL ANTONESCU, PROF. ION ZELEA CODREANU, CAMARADULUI HORIA SIMA ŞI FUEHRERULUI.

Domnului Prim Ministru, General Antonescu.

Legionarii refugiaţi în Germania îşi exprimă toată încrederea în înalta Dvs. misiune pentru învierea României Legionare, visată şi concepută de Căpitanul nostru, Corneliu Codreanu şi de întregul şir de martiri legionari.

Berlin, 8 Sept. 1940. Const. Papanace

...

Domnului Profesor Ion Zelea Codreanu.

In ziua biruinţii legionare gândul nostru se îndreaptă către Dvs. tatăl Căpitanului care prin dârzenia şi pătimirea voastră chezăşuiţi înfăptuirea integrală a crezului legionar pentru care au murit martirii noştri.

Berlin, 8 Sept. 1940. Const. Papanace

...

Camaradului Horia Sima. (20)

In numele camarazilor de aici, te îmbrăţişez pentru victoria legionară pe care a înfăptuit-o tenacitatea ta şi sângele martirilor noştri.

Berlin, 8 Sept. 1940. Const. Papanace

...

TELEGRAMĂ

adresată Führerului-Cancelar de grupul legionarilor refugiaţi, la plecarea lor din Germania.

Führerului-Cancelar A d o l f H i t l e r
B e r l i n.

In clipa când părăsesc Germania, gândurile de adâncă recunoştinţă ale Legionarilor români refugiaţi se îndreaptă către Domnia-Voastră, Führerul marei Naţiuni Germane, care le-a dat ospitalitate şi loc de refugiu în timpul greu când uraganul urei iudaice a încercat să-i nimicească în patria lor.

Trăiască Germania Naţional-Socialistă !

Berlin, 13 Sept. 1940. Const. Papanace
Cdt. Leg.

11). LUPTA DIN FAZA BIRUINȚEI. (21)

CAMARAZI,

Ziua Căpitanului este un prilej de adâncă reculegere pentru noi legionarii. Ne găsim astăzi în pragul unei noi faze de luptă, necunoscută până acum : lupta din f a z a b i r u i n ț e i .

Lumea veche care nu ne-a putut nimici prin temniți grele și prigoane sângeroase, speră să ne sfâșie prin zizanii desgustătoare, cultivând orice scădere sau slăbiciune. Un întreg arsenal de arme perfide care astăzi din cauza torentului de entuziasm legionar stă pitulat în unghere întunecate, pândește gata să sară la cea dintâi slăbiciune a voastră pentru a ne sfâșia moralicește. Să fim cu multă luare aminte. Mai mult ca oricând în această nouă și grea încercare de luptă pe un teren necunoscut încă, trebuie să ne înarmăm cu nebiruitoare armură morală pe care ne-a făurit-o pentru asemenea împrejurări Căpitanul și care a fost sfințită de sângele Lui și a miilor de martiri legionari.

Să ne împărtășim deci, de ziua Căpitanului, din sublimul Duh legionar al jurământului MOȚA-MARIN :

1. Să trăim în sărăcie, ucigând în noi poftele de îmbogățire materială.

2. Să trăim o viață aspră și severă cu alungarea luxului și a îmbuibării.

3. Să înlăturăm orice încercare de exploatare a omului de către om.

4. Să jertfim permanent pentru țară.

5. Să apărăm Mișcarea Legionară cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea s'o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar, înalta linie morală.

Cu aceste nemuritoare paveze morale și sub ocrotirea Sfântului Arhanghel Miha il, Mișcarea Legionară poate păși încrezătoare în vâltoarea noii lupte. Și de data aceasta oștile legionare curate și neprihănite vor smulge biruința atât de așteptată de întregul neam românesc.

Berlin, 13 Septembrie 1940.

Cdt. Leg. Const. Papanace

...

N O T E

LĂMURIRE PENTRU NOTE

Am găsit potrivit să înserăm aceste câteva note spre a lămuri -fie şi sumar- unele chestiuni ridicate de textele reproduse în broşură. Evident, o explicaţie mai cuprinzătoare a evenimentelor, despre care este vorba, se va putea avea atunci când se va scrie istoria acestei perioade tragice din lupta legionară, după arestarea Căpitanului şi a unei mari părţi din fruntaşii legionari.

Cu acest prilej, ţin să menţionez că legionarii care semnează documentele reproduse s'au strâns cu toţi la Berlin numai după ocuparea Cehoslovaciei şi în preajma invadării Poloniei, unde îşi căutase dintr'un început refugiu o bună parte din ei.

Deasemenea, trebue relevat că numărul legionarilor refugiaţi în primul exil era mult mai mare decât cel care rezultă din documentele reproduse. Din cauză însă că mulţi erau diplomaţi (exp. Mihail Sturza, etc.), negustori sau studenţi, ei nu participau la toate aceste acţiuni, la care luau parte luptătorii declaraţi, tocmai pentru a-şi putea aduce mai bine contribuţia revenită lor.

.:.

Nota,1. -Expunere făcută în faţa grupului legionar convocat în şedinţă specială la sediul de la Amalienhof (Berlin). A fost publicată în "Buletin Informativ" al legionarilor refugiaţi, care apărea la Berlin, nr.5 din Septembrie 1940, pag. 6-13.

Nota,2. -Această ipoteză, formulată de noi la încheierea pactului Germano-Rus, formează acum teza multor fruntaşi comunişti pentru justificarea colaborării lor cu nazişti. Léon Blum scrie în cartea sa „A l'échelle humaine" că în anul 1939 pacea ar fi putut fi salvată, dacă s'ar fi făcut apropierea între democraţiile occidentale şi Rusia Sovietică, Stalin însă a împedicat această apropiere, tratând cu Hitler. Acuză partidul comunist francez că nu este un partid internaţional, ci „un partid naţional străin".

In faţa acestor acuzaţii conducătorul partidului comunist francez Thorez a replicat că „din motive tactice a susţinut alianţa germano-rusă, pentru a determina pe nazişti să se îmbarce pe nava răsboiului (căci altfel n'ar fi făcut-o, dacă nu aveau certitudinea că vor lupta pe un singur front) şi apoi să o scufunde". In lumina evenimentelor, care au urmat, această ipoteză s'a dovedit justă.

Nota,3. -Aşa a apărut în „Buletin Informativ".

Nota,4. -Această rezoluţie am propus-o după cuvântarea rostită pentru comemorarea Profesorului Nae Ionescu. (Vezi: Martiri Legionari, pag.13) şi a fost semnată de toţi cei prezenţi la şedinţă. Un exemplar semnat numai de Const. Papanace şi Horia Sima a fost înaintat spre cunoştinţă autorităţilor germane, care ne ofereau azil politic. A fost publicată în „Buletin Informativ", nr.6, pag.4-5 anul 1940.

Nota,5. -Într'o expunere făcută în primăvara anului 1939,în fața grupului legionar refugiat la Berlin,pe care nu o avem la îndemână spre a o reproduce,am arătat,după câte îmi amintesc,printre altele,și primejdia ce ar rezulta pentru Mișcare dacă legionarii ar lua ad literam circulara testamentară dată de Căpitan în legătură cu răsbunarea eventualei sale asasinări.Scria printre altele Căpitanul: "Vreau să fiu răsbunat.Așa cum v'a spus și organizat Moța.Și nu dintr'o poftă personală de răsbunare,ci pentrucă am convingerea că veți face un mare bine nației românești"(Circ.,pag.145). Chiar dacă n'am presupune intenția că prin această circulară Căpitanul a vrut să intimideze uneltirile asasine ale lui Carol al II-lea și politicienilor săi,El a conceput circulara într'un moment când fruntașii legionari nu erau concentrați în lagăre și închisori. Dacă nimeni dintre noi nu poate anula această dispoziție testamentară a Căpitanului,o poate totuși adapta pentru a nu fi în detrimentul Legiunii. Privită chestiunea în mod obiectiv,sub acest aspect,s'ar putea face următoarele considerații:

1. Carol-Călinescu,pornind pe drumul crimei prin asasinarea Căpitanului și a celorlalți camarazi,nu se vor opri la mijlocul său,fiindcă știu că nu poate exista o împăcare sinceră.Ei vor lichida într'o formă sau alta pe toți aceia,pe care îi au în mână.Sunt multe șanse ca acest plan să se pună în aplicare.

2. Dacă,în legitima sa apărare,Mișcarea încearcă să elimine pe unul din acești doi asasini,șansele omorîrii celor zălogi devin mult mai mari și imediate.

3. Numai înlăturarea preventivă și simultană a acestui cuplu asasin poate creea condiții mult mai favorabile pentru salvarea camarazilor aflați zălogi în lagăre și închisori.

4. La aceasta trebue ținut seamă și de imponderabilul,care poate influența într'un fel sau altul.

Toți cei prezenți au considerat că problema a fost pusă în termeni realiști. Ce a determinat pe Miti Dumitrescu să se oprească numai la unul din asasini și nu la cel principal,n'aș putea spune acum.Și nici nu știu precis dacă rostul anunțării la radio a fost făcută cu scopul de a pune în gardă pe camarazi sau i s'a cerut ulterior în legătură cu vreo imaginară „lovitură de stat",care devenise o obsesie pentru unii diletanți ce priveau asemenea acțiuni grave și complicate printr'o prizmă mai mult romantică,determinată de cartea lui Curzio Malaparte (Tehnica loviturii de stat), pe atunci la modă. Oameni de acțiune cu vastă experiență revoluționară spuneau „de a nu se juca niciodată de-a revoluția,dar,când se începe,a se merge până la capăt"(Lenin). „Este o nebunie a proclama revoluții dacă nu ești sigur de succes sută la sută"(Stalin).

Nota,6. -Documentele diplomatice publicate ulterior au confirmat această încercare de a determina România să facă unele concesiuni teritoriale în Dobrogea de Sud pentru împăcarea Bulgariei.

Nota,7. -Cu această inițiativă Horia Sima m'a ținut la curent. Așa se explică și prezența unor camarazi, care nu făceau parte din „oamenii" săi.

Nota,8. -A fost publicată în „Buletin Informativ", nr.2 din 1940, p.11-14.

Nota,8bis-Această concepție „realistă" a politicei britanice de a-și eșalona urgențele a fost clar pusă în evidență de șeful misiunii engleze în România, Dl Holman, într'o conversație avută cu Iuliu Maniu, și reprodusă cu ocazia procesului acestuia din urmă, după depoziția coacuzatului Serdici, în oficiosul comunist „Scânteia". Deși, în general, acuzațiile și documentele produse cu această ocazie trebuesc primite cu cea mai mare rezervă, totuși acest pasaj pare veridic dat fiind că prin el poziția „imperialiștilor anglo-americani" nu iese compromisă. Dimpotrivă, desminte în fond întreaga acuzație, pe care s'a montat procesul împotriva lui Iuliu Maniu și anume că ar fi vrut să dea o lovitură de Stat, cu ajutorul „imperialiștilor anglo-americani". Linia politicei britanice în anii, care au urmat de atunci, și mai ales din zilele noastre, confirmă așa zisa concepție „realistă" în eșalonarea urgențelor. Cităm din „Scânteia": „La o convorbire a lui Maniu cu șeful misiunii engleze în România, Dl Holman, la care a asistat și acuzatul Serdici ca translator, la cererea acuzatului Maniu ca Anglia și America să intervină în mod hotărît pentru schimbarea Guvernului din România, Dl. Holman a răspuns:

"Toate vin la vremea lor. Actualmente, Anglia are nenumerate interese răspândite pe tot globul, ca de altfel și Statele Unite. Nici Anglia nici Statele Unite ale Americei nu pot face presiuni în mod simultan în multe părți. In acest moment, îi interesează în primul rând apărarea Mediteranei, iar apoi, după Grecia și Turcia, vine rândul Coreii, apoi al Germaniei, al Austriei și apoi al României. Există, conchidea Dl. Holman, un fel de listă de prioritate privitor la eforturile, pe care le fac Anglia și Statele Unite ale Americei". (Din depoziția acuzatului Serdici, „Scânteia", 6 Noemb. 1947, p.5).

De această „listă de prioritate" am ținut seamă în orientarea noastră, așa cum cereau interesele românești în acea fază a vieții internaționale.

Nota,9. -Sunt extrase din materialul documentar dat cercurilor politice de la Berlin, pentru apărarea intereselor românești. Au fost publicate în „Buletin Informativ" pentru familiarizarea tuturor legionarilor cu aceste probleme. Nr.2, p.7-10 din 1940.

Nota,10. -A apărut în „Buletin Informativ", nr.4, p.5 din 1940.

Nota,11. -A apărut în „Buletin Informativ", nr.6, p.17 din 1940.

Nota,12. -A apărut în „Buletin Informativ", nr.6 , p.7-9 din 1940.

Nota,13. -Vezi „Poziția Mișcării Legionare față de așa zisa împăcare între Garda de Fier și regimul actual din România" reprodusă mai înainte,la pag.12.

Nota,14. -Din cauza indiscreției unui participant,o agenție străină a difuzat puțin după aceea știrea,ca provenită din Elveția, că Conducerea Legionară s'a pronunțat pentru abdicarea lui Carol al II-lea.

Nota,15. -Așa s'a publicat în „Buletin Informativ".

Nota,16. -Expunere făcută într'o ședință specială a grupului legionar, care a luat cunoștință și a semnat spre conformare,cu excepția câtorva legionari legați personal de Horia Sima,care s'au abținut. S'a publicat în „Buletin Informativ",nr.6,pag.10-11 din 1940.

Nota,17. -A fost trimis prin preotul Ștefan Palaghiță în țară spre a fi difuzat înainte de a se ajunge la împărțirea Ardealului, devenită iminentă din cauza cramponării lui Carol în fruntea Statului. N'a putut fi difuzat din motivele arătate de aducător în cartea sa „Garda de Fier",pag.121-122,rămânând numai un element de presiune pentru denunțarea colaborării cu Carol.A fost publicat în „Buletin Informativ",nr.7,p.21-24 din 1940.

Nota,18. -Este vorba de Gheorghe Brătianu.

Nota,19. -Act pe care l-am citit în ziua sfințirii bisericei cu hramul „Sf.Arhanghel Mihail".A fost publicat în „Buletin Informativ",nr.7,pag.4 din 1940.

Nota,20. -Raporturile cu Horia Sima le-am întrerupt în urma colaborării acestuia cu Regele Carol al II-lea. Au fost reluate după ce,ca urmare sugestiilor trimise prin emisarul său C. Stoicănescu,venit la Berlin să ne cheme în țară (vezi pag.30),a demisionat la 5 Iulie 1940 din Guvernul Gigurtu. După presiunea exercitată prin scrisoarea deschisă adresată lui Carol la 3 August 1940 (vezi pag.35),scrisoare ce n'a fost difuzată,legăturile s'au făcut prin curierul special Dr.Nicolae Predescu (student pe atunci la Lipsca,care a făcut de câteva ori naveta București-Berlin pentru sincronizarea acțiunii,în vederea înlăturării asasinului Căpitanului. După abdicarea lui Carol la 6 Sept.1940,puterea a căzut în mâna lui Antonescu,care,sub influența lumii vechi,ventila ideia unui guvern de militari,cu intenția de a înlătura Mișcarea Legionară de la fireasca ei succesiune. Pentru întărirea poziției legionarilor din țară,am trimis din partea legionarilor din exil telegramele reproduse către Prof. Ion Zelea Codreanu și Horia Sima trecând, în acele momente, peste unele rezerve pe care le aveam față de acesta din urmă.

Nota,21. -Cuvânt rostit la Capela Ortodoxă „Sf.Arhanghel Mihail" după terminarea slujbei.Au participat și reprezentanți ai autorităților germane,în frunte cu Reichsministrul Cultelor,Dr. Kerl. -

......

CUPRINSUL

-...-

AU APARUT IN COLECTIA "BIBLIOTECA VERDE,,

Nr. 1	VERIANUS	CONCEPTIA DE VIATA SI STILUL DE LUPTA LEGIONAR
Nr. 2	CONSTANTIN PAPANACE	PRO BALCANIA Considération sur l'union balcanique et la solution des problémes litigieux de ce secteur européen.
Nr. 3	,, ,,	LA PERSECUTION DES MINORITES Aromounes (Valaques) dans les Pays Balcaniques. Le Problème Macédonien.
Nr. 4	,, ,,	MIHAI EMINESCU un mare precursor al Legionarismului românesc.
Nr. 5	,, ,,	DESTINUL UNEI GENERATII
Nr. 6	,, ,,	ORIENTARI PENTRU LEGIONARI
Nr. 7	,, ,,	JUSTICE POUR LES AROMOUNES (Valaques)
Nr. 8	,, ,,	MARTIRI LEGIONARI
Nr. 9	,, ,,	ORIENTARI POLITICE IN PRIMUL EXIL (1939 - 1940)